

Kuldīdznieki Maija un Ģirts Jankovski īsteno senlolotu sapni – **riko pasākumu Demokrātijas kafējnīca**, kurā dažādi cilvēki varēs iepazīties un diskutēt par aktuālo.

→ 12. lpp.

Gada laikā Kabiles muižā notikusi vērienīga restaurācija. Var doties ekskursijā un nogaršot tur ražoto sidru.

→ 4. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,68 eiro

Nr. 85
(11 467)

Pirmdiena, 2019. gada 29. jūlijs

Kuldīgā top kadri ar Coja faniem

Laukumā pie Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas nedēļas nogalē uzņēmti kadri Krievijas, Latvijas un Lietuvas kopražojuma spēlfilmā 47. Tā vēsta par notikumiem teju pirms 30 gadiem, kad ceļu satiksmes negadījumā Latvijā bojā gāja krievu rokdziedātājs Viktors Cojs.

Rīdzinieki Edgars Kristaps Rupeiks, Matīss Pēteris Lodziņš un kuldīdznieki Mārtiņš Vasmuss, Kristīne Matvejeva, Klāvs Dermaks, Anda Goršanova un Roberta Rožkalne filmā par Viktoru Coju masu skatā tēlo fanus un skrien paņā autobusam, kurā radi ved zārku ar bojāgājušo rokdziedātāju.

Detektīvstāstam pirmie kadri pagājušo nedēļā nofilmēti Tukuma policijā, bet jau nākamie, kuros no Krievijas atbraukušie mūziķi radi viņa mirstīgās atliekas ved ar autobusu un V.Coja fani skrien tam paņā, tapa Kuldīgā. Latvijas posma filmēšana vēl līdz augustam turpināsies Rīgā un Engurē, pēc tam – Sanktpēterburgā un Pleskavā. Režisors ir Aleksejs Učiņeļs no Krievijas, galvenās lomas izpilda krievu aktieri Jevgeņijs Ciganovs un Nadežda Kaļeganova, bet kadros būs arī latviešu aktieri Inga Tropa un Artūrs Skrastiņš.

Masu skatos Kuldīgā filmējas arī vairāki vietējie. Robertai Rožkalnei un Andai Goršanovai šī ir pirmā pieredze un esot interesanti – ar nepacietību gaidīšot, kad filma

parādīsies TV ekrānos. Kristīne Matvejeva iepriekš masu skatos filmējusies režisora Vāra Braslas *Vectēvā, kas bīstamāks par datoru*, bet Mārtiņš Vasmuss pirms pāris gadiem piedalījies filmā, kuras nosaukumu neatceroties, bet kas uzņēmta pie skolas Piltenes ielā.

Koproducents Gints Grūbe no studijas *Mistrus Media* stāsta, ka sižets atklāj to, kas ar bojāgājušā Coja piederīgajiem notiek pēc viņa nāves, kā viņi Tukumā atpazīst mirstīgās atliekas un dodas atpakaļ uz Ļeņingradu. Pirmizrāde 2021. gadā plānota Krievijā, gada nogalē – Latvijā.

Jolanta Hercenberga
Lāsma Reimanes foto

Maksājumi ar viltotu naudu turpinās.

→ 3. lpp.

Čaupes rokdarbnieces brauc lūkot Ziemeļkurzemes bagātības. → 6.-7. lpp.

Trešdien, 31. jūlijā:

- Pielikums *Kas kultūrā Kurzemē*.
- Seniori pulcējas Mežvaldē.
- Vai dzīvokli dod paziņšanās dēļ.
- Zemessargu mācībās.

9177140719750241 31

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Nezināmais rada trauksmi

Viens no būtiskākajiem procesiem pašlaik valstī ir administratīvi teritoriālā reforma. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (VARAM) izstrādājusi piedāvājumu, un martā Saeima akceptēja reformas turpināšanu. Tā izvirzīta kā viena no Krišjāņa Kariņa valdības prioritātēm.

Pašvaldību skaitu paredzēts no 119 samazināt līdz 35. Līdzšinējās administratīvajās robežās saglabāsies Rīga un Jūrmala, arī Līvānu, Alūksnes un Gulbenes novads. Tie var būt ļoti apmierināti, jo visās pārējās pašvaldībās, kuras apvienošana skars, kā jau reorganizācijā, visticamāk, gaidāmas diezgan lielas jukas.

Ja reformē sistēmu, kas skar teju ikkatru, tad svarīgi izstrādāt stingru nākotnes vīziju.

VARAM konsultācijas ar pašvaldībām tuvojas noslēgumam. Ministrs Juris Pūce un citi ministrijas pārstāvji 19 plānotajos jaunajos administratīvajos centros tikušies ar deputātiem no 95 novadiem, kurus paredzēts apvienot. Šonedēļ vēl jātiekas ar 19 pašvaldībām.

Interesanti, ka VARAM mājaslapā šīs tikšanās tiek sauktas ne par diskusijām vai apspriešanu, bet konsultācijām. Vārda *konsultācija* skaidrojums pēc definīcijas: lietpratīgs speciālista padoms, paskaidrojums (kādā jautājumā); šāda padoma, paskaidrojuma sniegšana.

Jolanta Hercenberga,
tālr. 63350568,
jolantah99@gmail.com

Pagājušonedēļ esot klāt ministrijas konsultācijā ar Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novada deputātiem, radās priekšstats, ka tā noritēja atbilstoši šī vārda definīcijai.

Skrundenieki jautāja, kā reformā tiks organizēti dažādi procesi, un atbildes saņēma, kaut arī nekonkrētas. Alsundznieki sacīja, ka tādu reformu neatbalsta, un prezentēja to, kā viņi saredz iespēju attīstību turpināt pašreizējā vai citā, bet ne piedāvātajā modelī. Domes priekšsēde Daiga Kalniņa ministram jautāja, ko no ieteiktā un argumentiem tas ņems vērā un kā plāno šo modeli pilnveidot. Pēc desmit minūšu garās ministra atbildes Alsungas novada deputāti telpu atstāja, pirms tam pasakot, ka atbildi pēc būtības nav saņēmuši. Jāatzīst, arī man to sadzirdēt neizdevās.

Visu trīs novadu priekšsēdes atzīst, ka nezināmā vēl daudz iespējams, tieši tas rada pretestību. Trauksme cilvēkos rodas pat nelielu izmaiņu dēļ, bet, ja reformē sistēmu, kas skar teju ikkatru, būtu svarīgi izstrādāt uz aprēķiniem balstītu, stingru nākotnes vīziju. Un uz jautājumiem atbildēt konkrēti un pārliecinoši.

Lai arī tikai mazliet vairāk nekā pirms desmit gadiem visi trīs novadi atradās vienā rajonā, šajā laikā tomēr nu jau radušies strādāt patstāvīgi. Tādēļ vajadzīgi spēcīgi, neapstrīdami argumenti, kas apliecina, ka pēc reformas mums visiem kļūs labāk. Un tad neviens nebūs jāpierunā, jo katrs savu labumu apzināsies un labprāt apvienosies.

TRIS VIEDOKĻI

KĀ VĒRTĒJAT TIKŠANOS AR VIDES AIZSARDZĪBAS UN REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS MINISTRU JURI PŪCI PAR JAUNO ADMINISTRATĪVI TERITÓRIĀLO IEDALĪJUMU?

Investīciju plānu un sociālo spilvenu

1. Inga Bērziņa, Kuldīgas novada domes priekšsēde: – Pozitīvi, ka ministrija apbraukā visus nākotnē iespējamo novadu centrus un savu redzējumu pamatoti izklāsta. Labi, ka ministrs brauc personīgi, ka bija pie-saistītais eksperts Jānis Turlajs. Protams, neatbildētu jautājumu ir daudz, bet tikai šādās sarunās arī varēsim pie labākā risinājuma nonākt.

Man ļoti gribētos, lai katram plānotajam novadam būtu inves-

tīciju programma vairākiem gadiem un tā tiktu arī apstiprināta. Nevis visiem vienāda, saistīta ar vienādām jomām – ceļiem, uzņēmējdarbības atbalstu vai skolām, bet katram pēc vajadzībām. Par šo programmu valdība uzņemtos garantiju, un būtu skaidrs, kā trīs līdz piecos gados tā tiktu īstenota.

Galvenais, kam mēs strādājam, ir iedzīvotāji – svarīgi, lai visi justos labāk, būtu nodrošināti labi pakalpojumi, kādi pašvaldībai jāsniedz. Investīciju

plānam jābūt vērstam uz to, lai vide iedzīvotājiem tiktu uzlabota. Diskusijā jānonāk pie šāda plāna.

Vēl līdz galam nesadzirdēju par sociālajām garantijām tiem cilvēkiem, kuri reformas laikā zaudēs darbu. Cik zinu, Igaunijā tiem izmaksāts divu gadu atalgojums. Var diskutēt, cik tas lietderīgi un cik tas maksā, bet, manuprāt, sociālajam spilvenam jābūt. Investīciju plāns un sociālās garantijas vairāk iedrošinātu šībrīža reformas pretiniekus.

Daudz neatbildēta

2. Loreta Robežniece, Skrundas novada domes priekšsēde:

– Kopš pirmās tikšanās, kad tika izvirzīts mērķis ieviest reģionālo reformu, ministrijas pārstāvji kļuvi nedaudz atvērtāki. Tikšanās radīja priekšstatu, ka VARAM sācis klausīties. Jo sākums patiešām bija ļoti taisns un vienos vārtos.

Joprojām neesam saņēmuši atbildes par to, kāds būs finansēšanas modelis, sabiedriskā transporta kustība un iedzīvotāju ieguvums. Arī sauklis, ka gribam

vienmērīgu valsts attīstību, tomēr ir tikai teksts uz papīra. Jo nav pamata domāt, ka robežas pārzīmējot, teritorijā nāks iekšā investori. Tāds kopsavilkums mums ar deputātiem bija radies, un šos jautājumus uzdevām Pūces kungam.

Uzstādījums reformu realizēt ļoti ātrā tempā, nedodot iepriekšējās reformas izvērtējumu un konkrētākas ieskices par dzīvošanu tālāk, ir sasteigts. Latvijas Pašvaldību savienība kopā ar zinātniekiem piedāvājusi alternatīvu – divu līmeņu pašvaldību

modeli. Domājot par nākotni, sadarboties ar Kuldīgu un Alsungu mums problēmu nav – ir jau gadiem ilgas iestrādes. Jautājums vairāk par to, kādi būs konkrētie noteikumi, kāda būs nomalēs dzīvojošo dzīves kvalitāte. Ministra sacītais, ka darba vietas koncentrēs centros, neiztur kritiku, jo daudz jau esam darījuši, lai attīstība būtu arī mūsu teritorijā. Lai tas sauklis par vienmērīgu Latvijas attīstību īstenotos, attīstība jāveicina arī tajos punktos, kas no administratīvā centra ir tālāki.

„Kā izvairīšanās no atbildes”

3. Daiga Kalniņa, Alsungas novada domes priekšsēde:

– Šī tikšanās bija formāla – ministram nebija patiesas vēlmes diskutēt un nonākt pie kādiem iecerētā uzlabojumiem. Kad pajautāju, ko no tā, ko Skrundas un Alsungas novads sacīja, viņš plāno ņemt vērā un kādā veidā, atbildē saņemām desmit minūšu priekšlasījumu ar teoriju. Ja nevar iedot skaidru atbildi, tad mums tā izskatījās kā izvairīšanās atbildēt, lai formāli pateiktu, ka konsultēšanās bija un uz jautājumiem ir atbildēts.

Mēs šo sanākumi pametām, jo sapratām, ka ne uzturēšanās tajā, ne aiziešana pilnīgi neko nomainītu. Izanalizējot datus, ko atsūtīja ministrija, kas pieejami arī internetā, un vēl citus, mūsu novada deputāti neatbalsta pievienošanu Kuldīgas novadam, jo Alsungas attīstību tas palēninās. Un galvenais – iedzīvotājiem tiks atņemta iespēja lemt par savām vajadzībām. Jo pēc aprēķiniem ir tā: ja pašvaldības vēlēšanās piedalītos visi mūsu novada balsstiesīgie un visi balsotu par vienu kandidātu, tad varētu ievēlēt tikai

vienu deputātu. Kā es norādīju, un ministrs to atzina, ministrijai atšķiras novados ievēlamo deputātu skaits: vienā 19, citā 15. Kas gan ir viena balss no 15 vai 19? Šobrīd mums ir nauda no mūsu teritorijas nodokļiem un par to arī lemjam, bet tad mums tādas iespējas nebūs.

Mēs labprāt redzētu ilgspējīgu modeli, piemēram, divu līmeņu pašvaldības. Ir jautājumi, kas izlemjami uz vietas, un tādi, ko veiksmīgāk var plānot lielāki teritorijai.

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kuldīgā nedēļas nogalē uzņēma filmu par 80. gadu krievu grupas Kino solistu Viktoru Coju, kurš miris Latvijā. Vai zināt vēl kādu filmu, kas šeit uzņemta? Vai pats esat filmējies?

Irēna Upeniece, pensionāre: – Es neesmu filmējusies, bet laikam arī negribētu – nav intereses. Es daru visu ko citu, piemēram, dziedu ansamblī. Zinu, ka Kuldīgā filmēts *Tilts*. Latviešu filmas arī, Ēdolē un Kuldīgā – *Emīla nedarbi*.

Ieva Kronberga, studente: – Es neesmu, tikai pazīstamie. Es ar viņiem par to nerunāju, jo mani tādas lietas neinteresē. Pati arī negribētu – labāk skatīties. Atceros, ka te filmēts *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*.

Ginta Cērmāne, projektu vadītāja: – Pati filmējusies neesmu, bet pazīstamie to darījuši. Es negribētu, man labāk patīk skatīties no otras puses. Brālis ir filmējies videoklipā – viņa draugs nodarbojas ar repu un viņu uzaicināja. Kuldīgā uzņemti *Emīla nedarbi, Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*. Ēdoles pusē pirms trim gadiem filmēts kāds seriāls.

Ilze Mateviča, strādā izglītībā: – Pazīstamajiem ir pieredze, pārsvarā pozitīva. Varbūt kādreiz es arī gribētu, jo interesanti šķistu redzēt pašu procesu. Kuldīgā filmēti *Emīla nedarbi, Ēdoles pusē kadri Ezera sonātei*. Tad vēl *Ēdensbumba resnajam runcim, Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*.

Normunds Zemgalis, strādā lauksaimniecībā: – Pirms trim gadiem filmējos, kad tika uzņemts krievu seriāls *Parāde Alle* par 1941. gadu. Arī sieva un bērni. Sievai kolēģes meita tur visu kārtoja. Ja man piedāvātu filmēties vēl, piekristu. Nopelna normāli – kādus 30 eiro par dienu. Liela slodze tomēr, ja jāfilmējas no deviņiem rītā līdz vakaram. Karstumā stāvēt pilnā uniformā ir visgrūtāk, bet bija arī kaut kas jauns – uzvilkt vācu formu. Filma *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* uzņemta Kuldīgā. Agrākos gados daudzas šeit filmētas – ja ne visas, tad epizodes gan.

Kārlis Ķinis, Pelču speciālās internātpamatskolas-attīstības centra klases audzinātājs: – Es filmējies neesmu, bet *Dzīrēs Kuldīgā* Alekšupītes karnevālā biju viens no tiem, kuri attēloja *Emīla nedarbus*. Man pazīstamie filmējušies masu skatos. Viņiem patika – ja jau naudiņu samaksā, motivācija lielāka. Es pats varbūt tālā nākotnē arī gribētu. Ja jau Alekšupītes karnevālā slapjš līdz ausīm izdzīvoju, kāpēc nevarētu filmēties? Protams, zinu vairākas Kuldīgā uzņemtās filmas: *Ēdensbumba resnajam runcim, Emīla nedarbi, Tilts, Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*.

Elīna Elza Kļava, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Bāriņtiesa pārvēlēta

Pagājuši pieci gadi, kopš Kuldīgas un novada bāriņtiesa apvienota. Pēc likuma bija pienācis laiks deputātiem tās locekļus pārvēlēt. Domes sēdē tas izdarīts.

Finanšu komitejā domes priekšsēde Inga Bērziņa rosināja visus līdzšinējos darbiniekus atstāt. Šajā gadījumā konkurss nav obligāts. I.Bērziņa uzsvēra, ka novada bāriņtiesa Intas Sūnas vadībā strādājot labi, darbinieki esot pieredzējuši, bet prasības aizvien pieaugot. Tādēļ būtiski, lai strādā tādi cilvēki, kuri zināšanas visu laiku papildinājuši mācībās. Viņa mudināja deputātus to apdomāt līdz domes sēdei, ja pret kādu konkrēti ir iebildumi. Iebildumu nebija, un deputāti bāriņtiesas locekļiem par darbu pateicās ar ziediem un aplausiem.

Par novada bāriņtiesas priekšsēdi atkārtoti ievēlēta I.Sūna, viņas vietnieces būs Vija Astaševska un Daiga Kūma. Pārējās darbinieces ir Aiga Saulgrieze, Alda Grīna, Ingrida Dīriņa, Ilze Medniece, Evita Zīle, Skaidrīte Jurevska un Liene Lācekle.

I.Sūna deputātiem apliecināja, ka visas ir gatavas darbu turpināt, turklāt bez ierastajām mācībām ar pašvaldības atbalstu apguvušas arī profesionālās pilnveides kursu. Daudzas ir darbinieces jau ilgus gadus. No pirmās dienas bāriņtiesu sistēmā strādā S.Jurevska, 22 gadus aizvadījušas V.Astaševska, D.Kūma un A.Grīna. Visas darbinieces strādā galvenokārt Kuldīgā, bet katrai noteikts, par kuru vietu novadā tā atbild. Darbinieces, kuru atbildībā ir kāds pagasts, noteiktā laikā ir tur sastopamas.

Inguna Spuleniece

Rūpniecības preču tirgu slēgs septembrī

Kuldīgas rūpniecības preču tirgus Piltenes ielā strādās līdz šī gada beigām. Pēc tam angāra liktenis būs atkarīgs no konstrukciju stipruma.

Domes finanšu komitejā deputāti uzzināja, ka ēka vēlreiz tiks apskatīta, lai pārliecinātos, vai tiešām to vajag demontēt. Priekšsēde Inga Bērziņa stāstīja, ka būvvaldes speciālisti izteikušies par labu tam, lai metāla angāru saglabātu – kā padomju laika celtniecības paraugu. No ārpusē atjaunots, tas labi iedērtos daudzdzīvokļu māju apbūvē. Jautāta par būves lietojumu, I.Bērziņa skaidroja, ka saņemts iesniegums no seno motociklu un mopēdu kolekcionāra Dzintara Kuršinska, kurš kopā ar domubiedriem vēlētos to nomāt, lai angārā izliktu savu ekspozīciju. Ieinteresēts ir arī domes inovāciju, tūrisma un sabiedrības integrācijas projektu galvenais eksperts Artis Gustovskis – viņš vēlas apskatei izvietot padomju laika automašīnas, kuras pašvaldība mantojusi no rajona padomes. Vai tas būs iespējams, to noteiks būvinspektoru atzinums par ēkas drošumu. Vaicāts, kur paliks tirgotāji, Kuldīgas komunālo pakalpojumu vadītājs Pēteris Gobzemis skaidroja, ka viņiem piedāvāts pārtikas tirgū iekārtoties speciāli pirktos kioskos, bet viņi atteikušies. Kurzemnieks jau rakstījis, ka šis piedāvājums rūpniecības preču tirgotājus neapmierina augstās nomas maksas dēļ.

Inguna Spuleniece

Emocijām ļauties nedrīkst

Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta desmitgadē par dažādiem nopelniem godināti tā darbinieki, tostarp vairāki kuldīdznieki un skrundenieki, arī ārsta palīdzība Baiba Biksons, kura apbalvota par profesionalitāti.

B.Biksons medicīnas karjeru izvēlējusies, mammas mudināta, lai gan pati gribējusi kļūt par frizieri. 1993. gadā sākusi kā medicīnas māsa Kuldīgas slimnīcā. „Tur strādāju līdz 2004. gadam, kad pārgāju uz neatliekamo palīdzību, tajā laikā arī izmācījos par ārsta palīdzību. 2009. gadā tika dibināts Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, un man piedāvāja kļūt par vecāko ārsta palīdzību. Šo darbu darīju sešus gadus, bet nu jau gadu esmu atpakaļ brigādē. Dodos izsaukumos un jūtos daudz labāk, jo gandarījums par padarīto ir vēl lielāks,” secina B.Biksons.

Saņemot apbalvojumu, viņa bijusi gandarīta un pacilāta, taču atzīst: darbā nedrīkst ļaut vaļu nekādām jūtām, jo tad to nevar darīt, bet, kad viss izdarīts, reizēm emocijas mēdzot izlauzties. „Nākas pieredzēt visdažādākās situācijas, un pēdējie kritiskie notikumi bija pirms Jāņiem, kad braucām glābt slīkušu meiteni. Jāspēj pielāgoties, jo sēžam darbā un pēc minūtes jau dodamies uz prātam neaptveramu notikumu. Piemēram, ar smagajām somām un aparatūru fiziski jāspēj skriet pa jūras smiltīm, lai glābtu cilvēku. Jāmāk arī sarunāties, lai saprastu, kur cilvēks atrodas,” skaidro B.Biksons. Apbalvojumi gan motivējoši, gan radot apziņu, ka darbinieks novērtēts. „Un ar uzkrātajām emocijām tieku galā, nododoties vaļaspriekiem: tautas dejām un dārzam. Bez dārza nu nekā!”

Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta apbalvojumu saņēmusi arī Baiba Biksons, kura mediķes profesijā strādā jau 26 gadus un to dara no sirds.

Antras Grīnbergas teksts un foto

APBALVOJUMUS VĒL SAŅĒMA:

- Skrudas punkta neatliekamās palīdzības transportlīdzekļa vadītājs Raimonds Lapukis par ilggadību (to piešķir, sasniedzot 25 gadu stāžu);

- Kurzemes reģionālā centra vadītāja Inese Ozoliņa par ieguldījumu un ilggadību;

- ārsta palīgs, Kurzemes reģionālā centra galvenais speciālists operatīvo medicīnisko transportlīdzekļu nodrošinājuma jautājumos Arvis Blūms par profesionalitāti.

PATEICĪBAS SAŅĒMA:

- Kurzemes reģionālā centra tehniskais dispečers Andis Birznieks,
- saimnieciskā nodrošinājuma speciālists Guntars Vanags,
- ārsta palīdzība Vilma Lukaševica,
- Kandavas punkta vecākais transportlīdzekļu vadītājs Aivars Kurzemnieks.

VALSTS POLICIJA ZIŅO

Telefonu zādzības un atkal viltota nauda

No 18. līdz 25. jūlijam Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirknī reģistrēti 117 notikumi, un līdz ar Pilsētas svētkiem tas ir ievērojami vairāk nekā parasti (ap 80). Sākti desmit kriminālprocesi.

Iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis stāsta, ka arī šajā nedēļā konstatēti darījumi ar viltotām naudas zīmēm. Pirms pāris nedēļām tās bija desmit eiro banknotes, bet nu parādījušās arī citas. Sīkāk komentēt viņš nevarot, bet aizdomās turētie ir aizturēti, un norit izmeklēšana. Trīs gadījumos sadzīvīsku konfliktu dēļ nodarīti miesas bojājumi: divi viegli, viens ar vidēju smaguma pakāpi. „Bijušas arī mobilo telefonu zādzības. Abas ir atklātas, bet cilvēkiem gribas atgādināt, ka birojos jāpadomā par to, lai darbinieku personīgajām mantām nevar piekļūt kāds svešs,” uzsver N.Aleckis.

Pilsētas svētkos bijusi viena zādzība no neaizslēgtas automašīnas un viens kriminālprocess sākts par narkotisko vielu apriti. Vēl sākta administratīvā lietvedība par izņemtām neaizslēgtām precēm – gandrīz 1000 cigaretēm. Uzrakstīts 21 administratīvā pārkāpuma protokols par sabiedriskās kārtības pārkāpumiem un 85 protokoli par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Četri autovadītāji bijuši alkohola reibumā.

Lai pārbaudītu, vai pārdevēji un veikalnieki ievēro aizliegumu pārdot alkoholu nepilngadīgajiem, kontrolētas piecas tirdzniecības vietas. Četrās pārkāpumi konstatēti – jauniešiem pārdots alus un sidrs.

Par alkohola pārdošanu nepilngadīgajiem

pārdevējam naudas sods ir no 280 līdz 350 eiro, juridiskajām personām – no 700 līdz 1400 eiro.

Par enerģijas dzērienu pārdošanu nepilngadīgajiem

naudas sods pārdevējam ir no 140 līdz 175 eiro, juridiskajām personām – no 350 līdz 700 eiro.

Jolanta Hercenberga

MEDIĶI ZIŅO

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe Baiba Būvmeistere.

Sadzīves traumās cieš arī bērni

Kuldīgas, Skrudas un Alsungas novadā no 19. līdz 26. jūlijam mediķi bijuši 82 izsaukumos. Hospitalizēti 48 pacienti, no tiem septiņi bērni. 17 pacienti bijuši alkohola reibumā: četras sievietes un 13 vīrieši. Notikušas trīs krimināltraumas un divas transporta traumas. Bijušas 18 sadzīves traumas, tajās cietuši arī četri bērni, kuri nogādāti ārstniecības iestādēs.

Uzklaušija Inguna Spuleniece

Kabiles muižā tikko atjaunots pagrabs. Attēlā: Māra Grīva, Agate Eniņa un Lauma Grīva.

Viesi iedvesmo darboties tālāk

Gada laikā Kabiles muižā notikusi vērienīga restaurācija: virtuves mājai atjaunotas āršienas, fasāde un mūris, ierīkotas labierīcības. Ar Lauku atbalsta dienesta programmas LEADER atbalstu (35 000 eiro) remontēts muižas pagrabs. Par restaurāciju, ekskursijām un muižā ražoto sidru stāsta SIA Kabiles muižas vīna darītava līdzīpašnieces ventspilnieces Agate Eniņa un Lauma Grīva, kā arī par mārketingu atbildīgā Māra Grīva.

3. augustā 11.00-17.00 Kabiles muižā praktisks seminārs par vēsturisko ēku restaurāciju – būvsubstances saglabāšanu un atjaunošanu.

Praktisko daļu vadīs Igors Dačjūks. Par muižas vēsturi stāstīs Agate Eniņa. Pasākums bez maksas. Pieteikties pa tālr. 28380477 vai Kabiles muižas vīna darītavas lapā vietnē Facebook.

ATJAUNOTS PAGRABS

A. Eniņa skaidro: „Grūtības sagādāja pati vēsturiskā ēka, jo tā dzīvo savu dzīvi. Process bija lēns, turklāt projekta vidū bankrotēja būvniecības firma. LEADER projektā būvnieku mainīt ir sarežģīti, tāpēc darbi iekavējās uz vairākiem mēnešiem.

Pagrabs bija pilns ar zemi, visu vajadzēja norakt, un atšķirība tagad ir diezgan ievērojama. Lielākās grūtības sagādāja laika apstākļi, jo te krājās ūdens. Pilnīgi visai muižai tagad ārpusē ir drenāžas sistēma, lai lietūsūdenim būtu, kur palikt. Arī pagrabā tāda uztaisīta, lai ūdens nekrātos. Savukārt pašas telpās atstāts senatnīgais, lai var just vecuma smeķi. Pašlaik pagrabs tiek novērtēts – šis ir valsts kultūras piemineklis, tāpēc bija ieradusies Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde.

Liels izaicinājums bija ierīkot radiatorus, jo tie šeit nekad nebija bijuši. Turpmāk vēlamies sataisīt ieeju pagrabā – tas ir dārgi, bet nepieciešami. Vēl plānojam muižas pirmajā stāvā ierīkot vannasistabu, lai te var uzturēties arī ikdienā, kā arī izbūvēt kāpnēs no ēdamzāles uz pagrabu. Pagrabstāvā labierīcības jau tapušas. Pašlaik rit kungu mājas fasādes un logu restaurācija. Pateicoties īpašnieka ieguldījumam, Kuldīgas pašvaldības līdzfinansējumam un Valsts kultūrkapitāla fondam, atjaunošana uz priekšu virzās lieliem soļiem. Telpas vēl aizvien nav restaurētas, un to pagaidām neplānojam, bet komunikācijas nepieciešamas, lai ēka spētu pastāvēt.”

NOPĒRKAMS TUR, KUR IEDERAS

Pagājis nedaudz vairāk kā gads, kopš pārdota Kabiles muižas sidra pirmā pudele. M. Grīva stāsta: „Tagad jau varam pa mēnešiem salīdzināt pagājušā gada un šīgada pārdošanas rādītājus. Prieks, ka sidrs atradis vietu iecienītās kafējnīcās un restorānos. Vēl aizvien meklējam vietas, kur tie iederētos. Kuldīgā to var iegādāties kafējnīcā *Pagrabiņš*. Ļoti īpaša partija ar rozā rabarberu dzirkstošo vīnu *Rosé* ir restorānā *Bangerts* – tās ir vien 50 pudeles, un esam priecīgas, ka partija izdevās tik lieliska. Sidru var iegādāties arī *Kuldīgas labumos*, Rīgā veikalos *Stockmann*, *Spirits & Wine* un *Būņas*, vairākos restorānos, kā arī *Ventspilī* un *Liepājā*.”

Kabiles muižas sidri.

TOP ĪPAŠAS PARTIJAS

L. Grīva stāsta, ka zināšanas tiek nepārtraukti papildinātas: „Esam testējušas dažādus sidrus un dzirkstošos vīnus no Latvijas, ASV, Spānijas, Dienvidāfrikas un citām valstīm, jo ir svarīgi izziņāt citu valstu sidru garšas un saprast, kuras mums pašām vistuvākās un kuras vēlamies piedāvāt Latvijā. Protams, esam tikai ceļa sākumā. Sadarbojamies ar vīnziņiem, jo ļoti augstu vērtējam profesionālu viedokli. Restorānā *Bibliotēka Nr. 1* mūsu sidrus un dzirkstošo vīnu novērtējuši pazīstamie vīnziņi Jānis Gailis, kuram ir vairāk nekā 18 gadu pieredze, un Ivo Orlovs. Liels prieks, ka lolojums atzīts par labu.”

M. Grīva: „Ziemā mums bija jauns produkts – ziemas pussaldais sidrs. Ir tādi cilvēki, kuriem vairāk garšo saldie vai sausie vīni, bet pussaldais garšoja visiem – universāls produkts. Esam saņēmušas komplimentus par rabarberu dzirkstošo vīnu *Rosé* burvīgo rozā krāsu. To var saukt par vienu no pirmajiem sadiem vīniem Latvijā. Sadarbības partneri novērtējuši arī etiķešu dizainu, ko veidojusi Agate. Gandarījums par visu pozitīvo, ko dzirdam, jo tas motivē darboties tālāk.” Izejvielas nākot no Kurzemes dārzeņu un tiekot vāktas ar rokām. Lauma piebilst: „Vēl ir ābolu un bumbieru sidrs. Īpašo bumbieru partiju ceram palielināt.”

Pamazām tiek iekārtotas arī telpas. Ēdamzālē tiek rīkota sidra degustācija.

TELPAS IEKĀRTO PAMAZĀM

Šovasar muižu var apskatīt ekskursanti. A. Eniņa: „Lielākoties brauc latviešu tūristu grupas, bet bijuši viesi arī no Francijas, Skotijas, Vācijas. Viesi mums ir iedvesmas avots, un viņiem patīk pieredze, ko šeit var gūt. Ekskursija sākas ar muižas apskati, tad dodamies uz ēdamzāli, kur notiek sidru un dzirkstošā vīna degustācija.” L. Grīva priecājas: „Tas ir kolosāli, jo tieši degustācijās satiekam fantastiskus cilvēkus. Daudzi ir pārsteigti par interjera pērlēm, ko glabā Kabiles muiža.”

A. Eniņa turpina: „Pirmā telpa, ko iekārtojām, bija ēdamzāle, kurā uzņemam viesus. Mēbeles lēnām iegādājāmies izsolēs. *Atceros*, ka bija sakrājušies vesela kravas mašīna, atvedām šeit, un es domāju: beidzot būs mēbeles un varēsim muižu iekārtot. Izkrāmējām un sapratām, ka pietiek vienai telpai... Tās tiešām ir lielas, piemēram, ēdamzāle ir dzīvokļa lielumā – 60 kvadrātmetri. Sapratām, ka nāksies mēbeles krāt vēl ilgi, lai iekārtotu visas telpas.”

PLĀNI, DOKUMENTI, PROJEKTI

Agate ir sertificēta arhitekte, doktore, strādājot uzņēmumā *Mark arhitekti*, Lauma – olimpiete ar augstāko izglītību sporta zinātnē un personīgā trenere, arī Māra ir profesionāla sportiste, kura ASV ieguvusi maģistres grādu uzņē-

mējdarbībā un mārketingā.

L. Grīva stāsta, kā izdodas pamatdarbu savienot ar darbību muižā: „*Atceros*, ka 2016. gadā pastaigā gar jūru Agate teica: būtu jauki atjaunot Kabiles muižas vīna pagrabu. Sākumā ideja likās pārdoša, bet mums izaicinājumi patīk. Sidra ražošana tāda ir: vismaz deviņu mēnešu gaidīšana, pudeļu apskate, testēšana. Tajā pašā gadā nodibinājām uzņēmumu un iesaistījām arī mūsu Māru, kuras ASV iegūtās zināšanas lieti noder.

Pirmajā gadā izspiedām 250 litru sulas, eksperimentējām, lai radītu savu receptūru. Lauksaimniecības akadēmijā izgājām kursus, zināšanas papildinājām Anglijā, sadarbojamies ar vīnziņiem un pārtikas tehnologiem Latvijā. Izstrādājām biznesa plānu, iestājāmies Kuldīgas biznesa inkubatorā, ieguvām dažādus grantus. Ar biedrības *Daršim paši!* palīdzību saņēmām programmas LEADER līdzfinansējumu, kas pašlaik tiek izmantots. Tāpat reģistrējām akcīzes preču noliktavu un iesniedzām visus dokumentus Valsts ieņēmumu dienestā un Pārtikas un veterinārajā dienestā, tostarp pārtikas paškontroles sistēmu HACCP, kas pašām jāizveido. Papildus tam Agate izstrādāja visas muižas projektu, kas sadalīts trīs kārtās.

Nākamajā gadā izspiedām sulu no 12 tonnām ābolu, apjomu krietni palielinot. Kopā ar dizaineri radījām logo – stilizētu Kabiles

muižas cēlājas ģimenes ģerboni, tā muižu sasaistot ar vīna darītavu. Šogad klāt nākuši vairāki projekti un restaurācija. Rīkojam degustācijas, braucam uz tirdziņiem. Lai-ka nav daudz, bet svarīgākajiem darbiem to atrodam.”

PAGAIĀM DĀRGS HOBIJS

A. Eniņa atzīst: „Tik mazs bizness, kāds mums ir pašlaik, nav rentabls. To var arī nedarīt, jo tas ir grūti. Ja nebūtu pamatdarba, jau sen neko šeit vairs nevarētu izdarīt. Ceram, ka tas pārvērtīsies par ienākumu avotu, lai vismaz varam sev nopelnīt algu. Pašlaik tas ir pilnīgi nereāli.” L. Grīva piebilst: „Pagaidām šis ir dārgs hobijs, un arī mūsu vīri ir pārsteigti par paveikto.” Agate piekrīt: „Bez otru pusīšu atbalsta droši vien nekas nenotiktu, jo visu darām paši.”

Šogad meitenes iestājušas Latvijas Vīnkopju un vīndaru biedrībā un plāno iestāties arī Latvijas Piļu un muižu asociācijā. „Vēlamies iesaistīties sabiedriskajā dzīvē. Šogad bijām tirdziņā Brīvdabas muzejā Rīgā, biznesa dienās Liepājā, vīndaru svētkos Straupē, pasākumā *Nogaršo Latviju Kurzemē* pie Nabes ezera, Kuldīgas svētkos un piedalījāmies arī Sables Vīna svētkos. Tas veicina atpazīstamību. Mums svarīgs ne tikai vīnziņu, bet arī pircēju atzinums,” uzsver L. Grīva.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Biju kā apsēsta: jāatrod latvieši”

„Mans uzdevums ir ne tikai latvisko kultūru nest vācu sabiedrībā, bet arī censties, lai mēs visi sadraudzētos,” tā saka Minhenes latviešu biedrības Namejs vadītāja Laila Dambekalna. Ar viņu un biedrības biedri, studenti Hilariju Ločmeli raksta autore tikās Minhenē.

Minhenes latviešu biedrības vadītāja Laila Dambekalna Vācijā dzīvo jau 22 gadus.

Viena no latviešu biedrības tradīcijām – *Debesmannas leiputrija*. Katrs ņem līdzi savu uzpūteni un tiekas parkā pie klāta galda.

Studente Hilarija Ločmele uzskata, ka Latvijā varētu atgriezties, ja te būs labas darba iespējas.

„KA TIK PROM!”

Laila stāsta, kā 1997. gadā nolēmusi turp pārcelties: „Mācījos Rīgas 2. vidusskolā – tā izcēlās ar to, ka visi ļoti labi apguva vācu valodu un skola organizēja apmaiņas braucienus. 30% no tā laika absolventiem dzīvo Vācijā. Manā laikā populāri bija studēt politoloģiju, ekonomiku vai jurisprudenci, bet mani tas neinteresēja. Ar draugu palīdzību šeit atradu darbu kā auklīte. Nezinu, kā pašlaik iet jaunajiem, kuri te atbrauc, bet toreiz bija uzskats: „Ka tik projām no Latvijas!” Viss, kas nāca no ārzemēm, bija super: gan drēbes, gan mūzika.”

IZLIKA LAPINAS AUKLĪŠU AĢENTŪRĀS

„Sākumā Latvija mani vispār neinteresēja – es gribēju justies piederīga šeit. Tikai pēc tam, kad iepazinu vācu mentalitāti, sāku novērtēt un gribēt latvisko. Pirmais kultūršoks bija tas, ka cilvēki šeit nedejo – viņi satiekas un sēž. Latvijā tas bija neiedomājami – neiet rotaļās vai nerīkot dančus. Sāku meklēt latviešus, un tas bija biedrības aizsākums.

Toreiz nebija feisbuka, un katram mājās nebija e-pasta, tad nu domāju, kā lai Minhenē atrodu latviešus. Sarakstīju lapiņas un izliku visās auklīšu aģentūrās. Tā no trimdas latviešu organizācijas *Daugavas vanagi* uzzināju, ka šeit ir studenti. Interesantākais, ka mani neviens nespieda – es pati biju kā apsēsta, ka latvieši jāatrod. Latviešu sabiedrība no *Daugavas vanagiem* bija tautiska, un mani tas drusku atbaidīja. Mēs, jaunieši, tikāmies savā starpā, taisījām piknikus.”

TAUTASTĒRPS, BIZES UN DZINTARS

Līdz 2004. gadam uz Vāciju varēju atbraukt tikai auklītes un studenti, un tas nav bijis vienkārši – jāpierāda, ka pelni 1000 marku mēnesī, stāsta L.Dambekalna. „Tas viss notika ar nelegāliem galvojumiem. Mēs nebijām nekādi smalkie, kas te atraduši labu darbu. Nevienam nebija daudz naudas. Tikāmies viens pie otra mājās vai parkā. 2004. gadā sapratām, ka tā vairs nevar.”

Laila spilgti atceras: „Man piedāvāja uztaisīt pasākumu, lai vāciešus iepazīstinātu ar Latviju. Tajā brīdī notika klikšķis: man bija tautastērps, divas bizes, dzintara krelles, domas par Latvijas dabu un tautasdziesmām. Aizrakstīju *Aldarim*, konfekšu fabrikai *Laima*, un caur vēstniecību tika atsūtītas dažādas mantas.”

NODIBINA BIEDRĪBU

„2015. gadā uzdrīkstējies nodibināt biedrību, bet tā nav joka lieta. Katrā Vācijas rajonā ir savi likumi, bet Bavārijā stingrāki. Mūsu uzdevums ir nepārtraukti apliecināt latvisko identitāti. Kad to darīju viena, cilvēki uztvēra –

atkal Laila taisa vienkārši *tusiņu*. Kad nodibinājām biedrību, sākās pavisam cita padarīšana. Bet visu laiku domāju par to, lai mēs būtu moderni, lai nebūtu pārāk tautiski.” Biedrībā izveidojušās tradīcijas, kā ikgadējais rotaļu un sadziedāšanās vakars *Jampadracis*, ikmēneša tikšanās *Letiņu Stammtisch*. „Cilvēkiem patīk fotografēt, tāpēc organizējam izstādi *Mani latviskie mirkli Bavārijā*. Tad vēl ir *Debesmannas leiputrija*: visi tiekamies parkā, līdzi ņemam debesmannu un ģērbjamies skaitās drēbēs pasteltoņos. Notiek arī sadraudzības vakari.”

DABŪT DARBU NAV VIEGLI

H.Ločmele uzaugusi Jūrmalā, bet piecus gadus dzīvo Minhenē un darbojas latviešu biedrībā. „Ar ģimeni bieži ceļojām uz Vāciju, jo te dzīvo mūsu draugi. Jau kā bērns zināju vācu valodu, un augot bija skaidrs, ka studēt došos uz Vāciju. Pašlaik mācos dokumentālo filmu un televīzijas publicistiku. Manuprāt, daudziem, kuri te atbrauc, ir iesaids, ka Vācijā darbu atrast ļoti viegli, bet, runājot ar draugiem, esmu sapratusi, ka Latvijā to var atrast agrā vecumā. Vācijā, lai

strādātu, vispirms jāiet praksē. Piemēram, lai sāktu strādāt medijā, darbavietā jānostrādā viens līdz divi gadi, lai cilvēku pieņemtu darbā un viņš saņemtu labu algu. Prakses laikā var saņemt minimālo algu vai mazāk, un, ja paskatās, cik Minhenē maksā dzīvokli, tad izdzīvot ir neiespējami. Daudzi vēl 30 gados strādā par minimālo algu un nevar atļauties brīvdienās kaut kur aizbraukt. Šeit noteikti jāmeklē papildu projekti, kuros piedalīties. Es pašlaik strādāju avīzes *Sueddeutsche Zeitung* izdevniecībā – drukāto avīzi pielāgoju mobilajām lietotnēm.” Par atgriešanos Hilarija saka: „Ja mediju joma Latvijā attīstīsies un būs labas darba iespējas, tad noteikti atgriezīšos.”

„LATVIEŠI VIENMĒR SPĒLĒJAS”

H.Ločmele stāsta: „Ģeogrāfiski Minhene atrodas ļoti labā vietā – nav tālu līdz Austrijai, Itālijai, Šveicai un Francijai. Šī ir viena no lielākajām Vācijas pilsētām – internacionāla, te dzīvo cilvēki no visas pasaules. Tā ir vislielākā atšķirība no dzīves Latvijā. Es domāju, ka mēs, latvieši, esam

daudz patriotiskāki nekā vācieši, jo viņi sevi uzskata par Eiropas pilsoņiem.

Darbojoties biedrībā, vislielākais gandarījums ir tad, kad draugi, kuri nav latvieši, uzzina par mums vairāk un pēc pasākumiem, kurus viņi ar mani apmeklējuši, liksmo, un ir sajūsmā. Kā mans draugs saka: „Latvieši vienmēr spēlējās.” Vāciešiem nav tā, ka pieauguši cilvēki danco vai iet rotaļās.”

L.Dambekalna turpina: „Biedrība ir svarīga arī bērniem, kuri te piedzimuši, lai viņi ko redz un latviešu valodu dzird vismaz reizi gadā kādā pasākumā. Lielākais pasākums šogad bija Baltijas filmu dienas martā, ko sarīkojām ar citām baltu biedrībām. Tās notika milzīgā kultūras centrā *Gasteig*. Tur rādīja trīs latviešu filmas: *Es esmu šeit*, *Sapņu komanda 1935* un *Svingeri*. Bija lepnums un saīņojums, ka varam tās šeit noskatīties. Ciemos ieradās režisors Aigars Grauba, brauc arī citi latviešu režisori.”

NAV ROŽAINI, TOMĒR PALIKS

Nobeigumā Laila piebilst: „Biedrība aizņem manu brīvo laiku, bet vēl esmu maza ādas izstrādājumu veikala vadītāja un strādāju modernās mākslas muzejā. Te nav nemaz tik rožaini – man vajag divus darbus, lai šeit dzīvotu. Te esam ārzemnieki, un neviens mūs negaida atplestām rokām – vienmēr sevi jāpierāda. Mūsu uzdevums ir cīnīties un parādīt, ka esam inteligēnti, ka nebraucam tikai dabūt pabalstus. Mēs studējam, strādājam. Tomēr atpakaļ neviens nebrauks, kamēr Latvijā nebūs labu algu.”

Ziemeļkurzemes bagātības lūkoties

Jūnija izskaņā kopā ar Kuldīgas rokdarbniecēm no biedrības Čaupe devāmies izbraucienā pa Ziemeļkurzemi. Tā kā vairākas vietas bijām apmeklējušas iepriekš, šoreiz izvēlēts maršruts Tiņģere–Šlīteres bāka–Kolkas rags–Lībiešu saieta nams Kolkā–Ēvažu stāvkrasts.

Līdzās dabas objektu un vēsturisku vietu apskatei mūsu plānos bija arī Tiņģerē apgūt jaunas rokdarbu prasmes, bet, kam tās nav būtiskas, vienā dienā laika pietiktu vēl kādai interesantai vietai.

Tiņģeres pilskundzei Baibai Kalnai stāstāmā daudz, arī par kādreiz lepno ziemas dārzu aiz aizmūrētajiem logiem, kurā auguši gan apelsīni, gan citi eksotiski augļi.

INFORMĀCIJA

- Fonds 1836.lv rosināja un turpina projektu, lai 1836 km garo Latvijas robežu atdzīvinātu tūrisma ceļos (karte un aktualitātes fonda mājaslapā).
- Lībiešu saieta nama apmeklējums šogad, pirmajā darbības gadā, ir bez maksas.
- Iebraucot stāvlaukumā pie Kolkas raga, tiek norādīts laiks, izbraucot – maksa par pavadītajām stundām. Nav jābaidās laiku pārtērēt.

Tiņģeres muižas pils un apkārtnes apskate, maltīte: tālr. 26324662 (Baiba Kalna).

Mankala – viena no pasaulē senākajām spēlēm – Tiņģeres muižā atdzimusi: uz auduma uzzīmēti lauciņi, trauciņā 72 pupiņas; kad tās pa sešām saliktas apaļajos lauciņos, uzmanības un prāta vingrināšana var sākties.

Divas vienādas lībiešu sievu aubes neatrast.

Pirmā lībiešu mākslinieka Jāņa Beltes glezna *Pavasara pils*.

Akcijā 1836.lv pirmais ceļa stabiņš tika ierakts 2015. gadā Kolkā.

Kolkas ragā – tēlnieka Ģirta Burvja veidotais piemineklis *Jūras paņemtajiem. Cilvēkiem, kuģiem. Līvu zemei*.

Lībiešu krasta iedzītnie Nēze un Didriks atkal celti godā.

Kopš marta Kolkā darbojas Lībiešu saieta nams.

No Ēvažu stāvkrasta pludmalē var nokāpt pa stabilām un ērtām kāpnēm.

TINGERE TŪRAS
Cauri Valdemārpilij pa mazāk zināmu apvidu, bet gana labu ceļu var aizbraukt līdz Īves pagasta centram, kas atrodas Tiņģerē (nu jā, tā teritoriālā ģeogrāfija mums daudzviet itin interesanta...). Nosaukums man allaž licies labskanīgi interesants, un pagājušoruden beidzot ieraudzīju, kas tā Tiņģere tāda ir. Iepatīkās, iegaršojās: pilskundze Baiba Kalna ar palīdzību prot sarūpēt tik gardu maltīti ar bukstiņputru un desertu, šogad – ar zemeņu zupu pēc senām muižas receptēm. Tāpēc gribējās aizvest turp arī citus.
Pili cēlis Pēterburgas banķieris Johans Bahs, bet no 19. gs. beigām

līdz 1920. gada agrārreformai tas bija Ostenzakenu dzimtas īpašums. No 1927. līdz 2008. gadam te darbojusies pamatskola, un laikam tā palīdzējusi 1805. gadā celtajai ēkai izdzīvot, kaut kādreizējā krāšņuma, protams, vairs nav. Nav arī ziemas dārza ar apelsīniem un citiem dienvidzemju augiem, tāpat neatrast siltumnīcas, kur savulaik briedusi pat ananasa raža. Bet ir interesanti stāsti gan par ceļu un traģisku mīlestību, gan baisiem atradumiem nesenā pagātnē, ir avotiņš ar īpašo ūdeni, ir vietējo ļaužu centieni šodienā nepazaudēt pagātnes vērtības.
Baiba stāsta, ka pēdējos gados popularitāti guvusi Tiņģeres pils

balle 19. gs. noskaņās, un aicina nākamziem ciemos (parasti janvārī). Arī mums ir iespēja pilaikot greznas cepures un vismaz tā iejusties vēsturiskajās noskaņās. Ballē viss notiekot, kā jau pilī ierasts: iepazīšanās ar baronkungu, polonēze, šampanietis, sarunas par medībām un smalko modi pie kafejas tases, dejas un citas pils laudim cienīgas izklaides. Uzteicami, ka saimnieki centušies, cik nu ir iespēju, iekārtot telpas to laiku stilā. Jaunums esot senas spēles mankalias mācīšanās. Iespējams, arī Tiņģeres baroni to spēlējusi, jo tā savulaik bijusi ļoti populāra visā pasaulē.

GAN ŠLĪTERE, GAN ŠLĪTERE
Tā īsti nekad neesmu bijusi pārliecināta, kā tad tas vārds jāsaka – ar s vai š. Informatīvajā stendā pie bākas plaši izskaidrots, kā radušās abas formas. Tātad Šlīteres bāka atrodas Šlīteres Zilo kalnu (abi nosaukumi ar š) kraujas malā 5,3 km no jūras. Pa ērtām, pamatīgām kāpnēm tiekam līdz augšai, piektajam stāvam, atrodamies ap 100 m virs jūras līmeņa, un zem mums gan mežu gali, gan jūra. Lieliski!
Bākuguns te dega no 1961. līdz 1999. gadam. Kopš 2000. gada bāka ir viens no Šlīteres (oficiālais nosaukums) nacionālā parka tūrisma un dabas izglītības objektiem. Katrā no bākas pieciem stā-

viem ir informācija vai izstāde: par nacionālā parka dabu, pastaigu takām, kultūrvēsturi, Baltijas jūras bākām utt., otrajā stāvā tiek izlikti Dundagas bērnu darbi (tie var noderēt ierosmei arī citiem skolēniem). Bākas blakus naminā var paklausīties, kādas dziesmas dzied Šlīteres mežu putni, kas mīt lielo koku pajarēs un dobumos.
KUR DIŽJŪRA TIEKAS AR MAZJŪRU
Protams, nevar nepiemināt Kolkas ragā, kur vērojama Baltijas jūras (Dižjūras) un Rīgas līča (Mazjūras) viļņu saskares vieta. Apmeklētāju centra stāvlaukums ir par maksu, bet te ieviesta citur nemanīta sis-

tēma, kas noteikti ir ērta: iebraucot saņemam lapiņu ar ierašanās laiku un informāciju, ka par pavadītajām stundām būs jāmaksā izbraucot.
Garām tēlnieka Ģirta Burvja veidotajam piemineklim *Jūras paņemtajiem* izejam pie vecās bākas drupām, bet jūrā uz mākslīgās saliņas (kā smeļ vietējie – tā ir Latvijas vienīgā sala jūrā) slejas 21 m augstais Kolkas bākas tornis (izgatavots Sanktpēterburgā). Tas sāka darboties 1884. gada 1. jūlijā, tātad esam te īsi pirms bākas oficiālās dzimšanas dienas un varam no attāluma sūtīt sveicienus un raženus darba gadus arī turpmāk, lai jūrasbraucējiem droša kuģošana.

Paskatoties līča virzienā, ar ceļa biedrenēm spriežam, ka jūra Latvijai atņem teritoriju: kur kādreiz varēja ragu apiet pa liedagu, tagad skalojas ūdens, bet mežmalas koki pārvērtušies jūras ieskalotu koku kritālās. Bet kopš 2015. gada maijas simtgades projektu *Aplido, apceļo, apmiņo Latviju*, ieraka pirmo ceļa stabiņu kā atgādinājumu un mudinājumu iepazīt pierobežu visā tās garumā.
SVEIKI, DIDRIKS UN NĒZE!
Kopš marta Kolkā pašā ceļa malā 19. gs. celtā ēkā, kas sākotnēji biju-

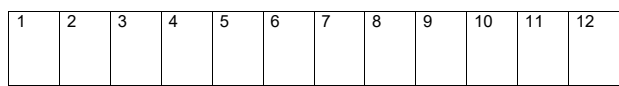
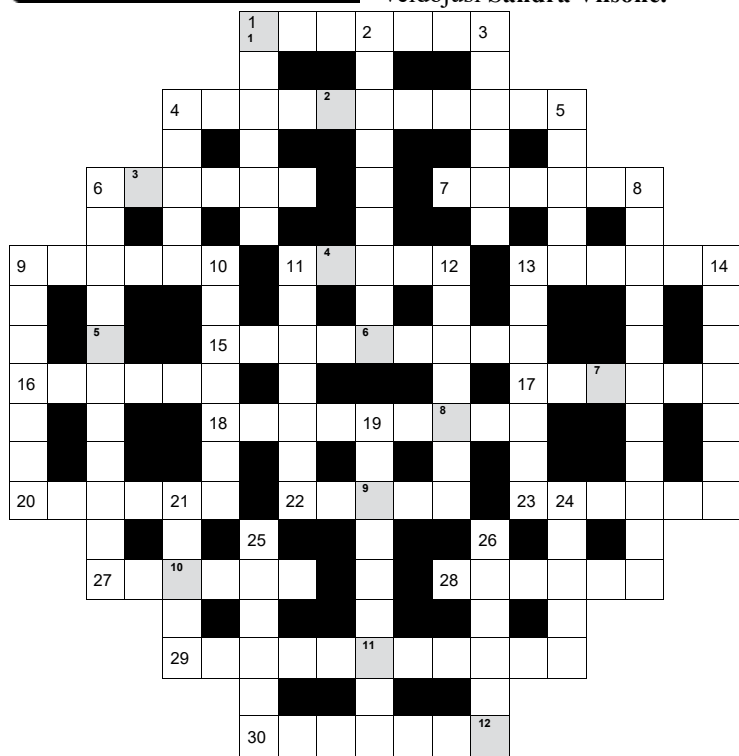
si skola, tad krogs, dzīvojamā māja un pasts, darbojas Lībiešu saieta nams. Līdzās valsts karogam pie tā plīvo arī lībiešu zaļi balti zilas. Mājīgajā galvenajā ekspozīcijas telpā iepretim durvīm viesus gaida Didriks un Nēze (vieni no populārākajiem lībiešu vārdiem), tiesa, manekeni, tautas tērpos. Gide Ilze Iesalniece-Brukina stāsta par saietu nama tapšanu, par to, ka dažādās lietas ekspozīcijā ir oriģinālas, vietējo ļaužu un pasaulē mītošo lībiešu pēcteču sarūpētas, nu kaut vai pirmā zināmā lībiešu mākslinieka Jāņa Beltes (1893–1946) glezna. Unikālas ir arī lībiešu sievu aubes, jo bijis pieņemts, ka to rotājumi, krāsas un raksti ir katras nēsātājas

izdomāti, lai nebūtu kā kaimiņienei. Saieta namā pieejams plašs klāsts gan maksas, gan bezmaksas materiālu – grāmatu, bukletu, informatīvu lapiņu: ābece, neliels valodas *spikerītis*, čaklām saimniecēm izdevums par Ziemeļkurzemes lībiešu ēdieniem utt. Vārdu sakot, daudz jauna par lībiešiem, kuri piesaukti arī mūsu Satversmē.
LĪCIM ARĪ STĀVKRASTS
Beidzamais apskates objekts šoreiz ir Ēvažu stāvkrasts Rīgas līča piekrastē pie pašas Šlīteres nacionālā parka robežas (jāpiebilst – meklējot internetā, viena burta nepareizība nosaukumā var izspēlēt pamatīgu joku: uzrakstot *Ēvarži*, saņemsiat

ziņas par vietu Saldus novadā). Brūnā zīme norāda iešanas virziena, bet ceļa labajā pusē (braucot no Kolkas) ir ērts bezmaksas stāvlaukums.
Dažu simtu metru gājiens pa piekrastes mežu, un nonākam uz skatu platformas. No apmēram 15 m augstās kāpas paveras lielisks skats uz Rīgas līča ūdeņiem. Mūsu cieņošanās reizē tie sidrabaini vizuālo, apkārt miers, un vārdi ir lieki. Pa ērtajām un stabilajām kāpnēm, kas atjaunotas pēc 2005. gada postošās vētras, nokājam līdz pludmalei, un tad – jūrīnā iekšā! Vētru laikā šaurais smilšu liedags gan pazūdot viļņos, tad atliek apbrīnot dabas spēku, veroties no stāvkrasta.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsone.

Risinājumu gaidām līdz 31. jūlijam.

Horizontāli: 1. Zāļu forma – iegarena, arī cilindveidīga tablete. 4. Sūdzība, protests pret produkcijas, preču kvalitāti. 6. Latviešu dramaturgs (1928–2000). 7. Vietējās pašvaldības ēka Francijā, Anglijā un citās valstīs. 9. Iestādes, kur pērk un pārdod vērtspapirus. 11. Mīklveidīga masa. 13. Senajiem sīriešiem – bagātības un iedzīvošanās dievs. 15. Vārdnīca. 16. Pusdienas atpūta; viskarstākais dienas laiks Spānijā, Itālijā. 17. Mūzikas stils (radies 20. gs. 20. gados ASV), kam pamatā amerikāņu fermeru tautas mūzika ar tai raksturīgiem instrumentiem: vijoli, bandžo, ģitāru. 18. Līdzekļi, ko lieto ķermeņa, galvenokārt ādas, kopšanai. 20. Somu pirts. 22. Kalsna, vāja. 23. Sengrieķu mitoloģijā – upe mirušo pazemes valstībā. 27. Slīdēt pa piekrastes viļņiem, stāvēt uz liela, slēpi līdzīga dēļa. 28. Balva, arī kāds cits labums, kas tiek piedāvāts klientam. 29. Izcils krievu komponists (1882–1971). 30. Gados pavecs vai vecs sportists, kas piedalās sava vecuma kategorijas sacensībās.

Vertikāli: 1. Papagaiļu kārtas putns ar cekulu un spēcīgu knābi. 2. Horizontāli. 3. Izlaist apgrozībā naudu, vērtspapirus. 4. Rakstaina. 5. Siena, kas atrodas virs celtnes galvenās dzegas. 6. Automātisko pistoļu sistēma. 8. Smaržīgas. 9. Universāla, viegli apgūstama programmēšanas valoda. 10. Nelielas, slaidas silķveidīgo kārtas zivis gaišā krāsā. 11. Pakāšāt, paknosīt. 12. Dzīvības pēdējās izpausmes pirms nāves. 13. Vinogu šķirne, no kuras aromātiskajām ogām gatavo vīnu. 14. Noteikta, stingra. 19. Nelieli kurvjniezu dzimtas kalnu augi ar dzeltenbaltiem ziediem; alpu zvaigznītes. 21. Irklis. 24. Treknis. 25. Trīs likteņa dievietes sengrieķu mitoloģijā. 26. Kalni ar noapaļotu virsotni Tālajos Austrumos.

Pareizā atbilde: PORTMONEJS (neliels naudas maks, parasti ar vairākiem nodalījumiem).

Atbildes. Horizontāli: 1. Ričards. 5. Raģalis. 9. Kasko. 11. Rukši. 12. Indra. 13. Silvestrs. 14. Āksts. 16. Atart. 18. Eleja. 20. Skride. 23. Mārcis. 25. Kanva. 27. Leide. 28. Staks. 29. Reiki. 30. Sebris. 31. Sasist. 33. Pulss. 36. Marss. 39. Asote. 41. Ūdensnēši. 42. Armēt. 43. Sutka. 44. Toska. 45. Avotiņa. 46. Skaists. **Vertikāli:** 1. Rirdāns. 2. Čakls. 3. Reiss. 4. Skalbe. 5. Rostra. 6. Gaisa. 7. Ludza. 8. Staltas. 10. Svece. 15. Trilleris. 17. Tirraks. 19. Lekni. 21. Kalve. 22. Ekers. 23. Masts. 24. Iesms. 26. Naivs. 30. Sāmsala. 32. Trepaks. 33. Piesta. 34. Lūsis. 35. Spējas. 37. Rembo. 38. Sūtņi. 39. Aisma. 40. Ostas.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Akcent's
Salonveikals
Jūlija uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Jānis Lūsēns trešajā paaudzē

Inguna Bauere. *Jānis Lūsēns trešais.*

J. Lūsēns trešajā paaudzē ir komponists, radoša, daudzšķautņaina, ļoti vīrišķīga un, protams, arī sarežģīta personība. Lai gan sacerējis daudz brīnišķīgas, dvēseliski izjustas mūzikas, pats saka, ka komponistu būšanu nevajagot romantizēt, jo tas esot tāds pats darbs kā visi citi. Kādam Lūsēns šķiet skarbs, citam augstprātīgs vai pārāk tiešs. Tomēr dziļākajā būtībā viņš ir romantiķis, kurš priecājas par vienkāršām lietām.

INGUNA BAUERE
JĀNIS LŪSĒNS TREŠAIS
Ar mūziku pirkstu galos

MANA AIZRAUŠANĀS

Atmiņas kastītēs

Kuldīdzniece Ieva Sproģe kopš desmit gadu vecuma kolekcionē sērkokociņu kastītes. Nu to skaits jau sasniedzis vairākus simtus, taču vērtība nav skaitā, bet gan stāstos, ko šīs lietas glabā.

INTERESANTI

- Sērkokociņu kastīšu un etiķešu krāšanu sauc par filumēniju.
- Eiropā sērkokociņus sāka ražot tikai 1837. gadā, bet Latvijā pirmos 1878. gadā – fabrikā Vulkāns.

Ievas Sproģes kolekcijā ir 417 sērkokociņu kastītes. Krāt katru gadu kļūstot arvien grūtāk, jo tik pierastās kastītes laika gaitā veikalos plauktos nomainītas ar šķiltavām.

PAUZE STUDIJU DĒĻ

Ieva strādā *Aptiekā* par farmaceita asistenti. „Pēc vidusskolas iestājos Rīgas Tehniskajā universitātē, kur ieguvu nodokļu ekonomista bakalaura grādu. Tad tieši pienāca krīzes gadi un šajā jomā bija grūti šeit atrast darbu, tomēr gribēju atgriezties Kuldīgā. Izlēmu iet mammaš pēdās un kļūt par farmaceiti. Tā kā esmu aptiekā uzaugusi, visas šīs lietas jau no bērnības ir tuvas. Sāku studēt Rīgas 1. medicīnas koledžā, ieguvu farmaceita asistentes kvalifikāciju un iestājos Rīgas Stradiņa universitātē, kur tagad mācīšos 4. kursā, lai kļūtu par farmaceiti,” stāsta Ieva.

Pašlaik viņa ikdienu pavada lauku viensētā, ar vīru Artūru audzinot dēliņu Paulu. Vaļasprieki Ievai ir vairāki, bet daļa atlikta malā, līdz būs pabeigtas studijas. „Grāmatu lasīšanai, kas man ļoti patīk, laika neatliek. Vislielākā sirdslieta ir jāšanas sports, bet arī ar to šobrīd nenodarbojos. Tā teikt, uz pieciem studiju gadiem esmu savus hobijus nopauzējusi.” Bet sērkokociņu kastīšu krāšana daudz laika neprasa.

KOLEKCIONĒT KĻŪST GRŪTĀK

Sērkokociņu kolekcija aizsāka Ievas bērnībā: „Tēvs bija kaislīgs smēķētājs. Viņa drauga dēls strādāja cigarešu izplatīšanas uzņēmumā, kam sērkokociņu kastītes bija kā reklāma. Tajā laikā veikalā bija nopērkami tikai sērkokociņi *Sport*, bet tētis sāka nest mājās šīs reklāmas kastītes, es viņam ņēmu nost un liku savā atvilktnē. Tā palēnām, palēnām, līdz sāka veidoties kolekcija. Vēlāk, kad māsa dzīvoja Vācijā, viņa man tās veda. Arī draugi sāka ceļot un bieži atveda sērkokociņus no ārzemēm. Parasti

visiem saku, lai suvenīru vietā atved sērkokociņu kastīti.

Grūti salīdzināt piedāvājumu tagad ar to, kāds bija pirms gadiem. Kādreiz savas kastītes ar reklāmu uz etiķetes bija teju vai katram uzņēmumam, kafejnīcai, bet tagad tas ir liels retums. Arī pašus sērkokociņus nopirkt grūti. Horvātijā izstaiģāju vairākus veikalus, kioskus, bet to nekur nebija – visur piedāvā tikai šķiltavas.”

Nesen Pelču bibliotēka Ievu uzaicināja savu kolekciju parādīt. To iekārtojot, kastītes arī saskaitītas. „Man jautāja, cik to ir, bet atbildēju tikai ar piekto reizi, jo bija pārliecība, ka ir ap 200, bet izrādījās 417. Tagad nu man ir mērķis tikt vismaz līdz 500,” atzīst Ieva.

CITAS DĀVĀTAS, CITAS ATRASTAS

Veidi, kā sērkokociņi nonākuši viņas īpašumā, ir dažādi, arī kuriozi. „Par katru kastīti neatceros, kas man dāvinājis vai devis, bet daudzām ir īpašs stāsts. Kādu uz aptieku atnesa kliente, zinot par manu vaļasprieku. Ir patīkami, ka par mani padomāts. Viena īpaša ir drauga Dāvja dāvināta – viņš vecdēva garāžā atradis kastīti no krievu armijas laikiem, kurā ir nedziestošie sērkokociņi. Tie speciāli apstrādāti un nenodziest pat vējā. Ir arī smieklīgi gadījumi, piemēram, gāju pa ielu, kaut ko gribēju izmest konteinerā un tur ieraudzīju tādu kastīti, kādas man nav. Nekas cits neatlika kā vilkt ārā un nest mājās.

Zinu, ka draudzenes vecmāmiņai, treneri Rasmai Zeberliņai arī ir šāda kolekcija. Kādreiz gribētos to apskatīt, lai redzētu, kādas kastītes vēl ir.”

Antras Grīnbergas teksts un foto

VALODNIEKS

Kurzemieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens staigājoša enciklopēdija ?

Atbildes līdz 31. jūlijam 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv!

Atbilde.

Ingars Neimanis skaidro, ka teiciens *steidzies lēnām* ir mākslinieciskās izteiksmes līdzeklis, kas veidojas pretrunīgu jēdzienu sasaistījumā. Tas ir latīņu teiciena *festina lente* latviskais tulkojums. „Kā norāda romiešu vēsturnieks Svetonijs, šo teicienu sevišķi mīlēja lietot Romas imperators Oktaviāns, kas ar savu audzināšanu atstāja dziļu iespaidu uz romiešu karavadoni un diktatoru Gaju Jūliju Cēzaru, kurš, uzsākot cīņu vai karu, vienmēr vadījās pēc principa *steidzies lēnām*. Baznīcā ar *festina lente* apzīmē klasisko dievkalpojumu. Mēs šo teicienu lietojam ar domu, ka steigties vajag, taču apdomīgi un pārdomāti.” Anīta Eglīte skaidro: „Tā saka, mudinot nerīkoties pārsteidzīgi. Latvieši vēl mēdz teikt: „Lēnāk brauksi, tālāk tiks!””

Konkursu atbalsta Micrec.lv

MIKROFONA IERAKSTI
MICREC
MICROPHONE RECORDS

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Aiga Tomanoviča

„Nīkrāce... Jau nosaukums vien vēsta par mājām, par siltumu, par labām atmiņām,” iesāk savu atmiņu pavedienu Aiga Tomanoviča.

„Tā ir vieta, kur iemācījies dzīvi, vieta, kas man iemācīja dzīvot un izdzīvot, vieta, kas vienmēr paliks sirdī. Tā teikt, vieta, kur vienmēr zāle būs zaļāka, debesis zilākas, mātes glāsts vismīļākais, vieta, kura devusi spārnus lielajam dzīves lidojumam.”

PIECOS GADOS 1. KLASĒ

„1996. gadā pārcēlāmiem no Kazdangas uz *Tunņiem*, vectēva atjaunotajām mājām. 1. septembrī ar mammu bijām aizgājušas uz māsas Evitas svētkiem Nīkrāces pamatskolā, tiesa, tas bija vēl vecajā F.Deglava skolā, māsa sāka mācīties 2. klasē. Tajā dienā man nemaz nebija domas par skolas gaitu uzsākšanu, sevi vēl pieskaitīju pie bērnodarbiniekiem. Pie mums pienāca skolotāja Inga Fluģrāte un jautāja mammai, vai viņa nebūtu ar mieru, ka arī es sāku skolas gaitas 1. klasē. Man bija tikai pieci gadi! Visa mana mazā bērna dzīve sagriezās. Protams, sāku skolas gaitas, bet tikai pēc nedēļas, jo bija jāapmeklē daktertantes, lai pārlicinātos, ka esmu vesels bērns un varu sākt mācīties.”

SMIEKLU PILNI GĀJĪENI

„Pirmos mēnešus vēl mācījāmiem vecajā skolā. Atminos, ka bija liels

sporta laukums, kur mēs labprāt starpbrīžos spēlējām dažādas spēles. Klasēs bija malkas krāsnis, nodrupušas sienas. Pēc stundām ar klasesbiedriem un bērniem no citām klasēm gājām ar kājām uz Dzeldas centru, jo negribējām gaidīt autobusu. Šie pieci kilometri vienmēr bija smieklu pilni un jautri gājieni.”

VIENMĒR LABĀ ATMIŅĀ

„Man vienmēr ir patīcis mācīties. Centos stundās sekot līdz skolotāju stāstījumam, uzsūkt zināšanas, kā arī labprātīgi un ar lielu atbildības izjūtu pildīju mājas darbus. Tā kā nedzīvoju centrā, mājās bija jābrauc ar skolas autobusu, tāpēc parasti izmācījies skolā, pagarinātās dienas grupā, paspēju apmeklēt arī dažādus interešu pulciņus. Laiku pa laikam piedalījies olimpiādēs, kas notika Kuldīgā, – vizuālās mākslas, latviešu valodas un mājturības.

Darbojos skolēnu pašpārvaldē, rīkojām dažādus pasākumus, konkursus, pilnveidojām skolas dzīvi. Man ļoti patika ar klasi doties pārgājienos un braukt ekskursijās. Pārgājienos nogājām garus maršrutus, cepām desiņas ugunskurā, kopā labi pavadījām laiku. Tāpēc Nīkrāces pamatskolā es vienmēr atcerēšos ar pozitīvām emocijām. Labā atmiņā paliks skolotāji, kas ļoti godprātīgi skoloja mūs, protams, viņi mūs arī ik pa laikam bāra, bet tā bija dzīves skola – viņi mācīja,

kas ir labi, kas nav, kā vajag izturēties pret sevi un līdzcilvēkiem. To joprojām ļoti augstu vērtēju.”

2011./2012. MĀCĪBU GADS

Lai skolēni justos gaidīti, skolā iespēju robežās bija remonts, galvenokārt kosmētiski atsvaidzinātas klašu telpas, nomainīti soli.

Jaunais mācību gads skolā atnāca ar nelielām izmaiņām pedagogu sastāvā. Aktīvās darba gaitas beigusi ilggadējā Nīkrāces pamatskolas direktore un skolotāja Ārija Liepa. Kopā ar vīru Valdi Liepu atgriezies savā sapņu pilsētā Liepājā, kur 2013. gada nogalē pēc negaidītas, grūtas slimības aizgājusi mūžībā.

Nīkrāces pamatskolā darbu par latviešu valodas un literatūras skolotāju sāka Ineta Šteinberga, par krievu valodas skolotāju strādāja Taisa Sorokina, bet ķīmiju un bioloģiju mācīja Mārīte Vanaga.

Apkopēja Ruta Kristvalde

2011. gada 14. septembrī apritēja 20 gadu, kopš skolā par apkopēju strādā Ruta Kristvalde. Ruta savas darba gaitas sāka F.Deglava deviņgadīgajā skolā 1991. gada septembrī.

Viņa atceras: „Pirmajā darbadienā domāju, ka visu prātīšu un neko nevajag paskaidrot. Sākumā bija tāda doma, ka apkopējas darbs ir viegls, bet pēc pirmās dienas sapratu, ka nebūs tik viegli. Protams, ar laiku

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī. Turpmāk vēl.)

jau apradu, un viss bija kārtībā.”

F.Deglava deviņgadīgajā skolā pienākumu netrūka, jo skola jau bija veca un katru gadu vajadzēja to kosmētiski atjaunot. Apkopējam vajadzēja krāsot gaitenīšus, palīgtelpas. Līdztekus tiešajiem pienākumiem apkopējam bija jāpalīdz arī virtuvē – jāmazgā trauki, jāmizo kartupeļi un jādara visi pārējie darbiņi.

R.Kristvalde par apkopēju turpināja strādāt arī jaunajā skolā: „Ar pārnākšanu uz jauno ēku nekas nav mainījies. Pienākumu mazāk, bet darba – vairāk.”

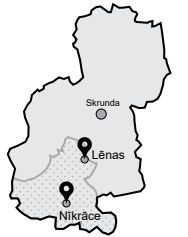
Ruta atzīst, ka visvairāk viņai pietrūkstot rīta ceļa gabala, kas bija jā-mēro uz veco skolu, jo ne vienmēr kursēja autobuss. Kad tas bija, gādījās arī nokavēt, jo no rīta vēl bija jāpaspēj aizvest bērņus uz bērņudārzu un jāsakopj piemājas saimniecība. Tāpēc ceļš uz skolu tika mērots kājām vai braukts ar velosipēdu, bieži sanāca kājām nākt arī atpakaļ, it sevišķi ziemā, kad ceļi bija aizputināti. „Gāja visi – gan skolotāji, gan skolēni, neviens neslimoja. Toties tagad bērņi sēž skolā un gaida autobusu stundām, bet ar kājām vairs neviens negrib iet,” prāto Ruta.

BŪT SAVĀ VIETĀ

2011. gadā Nīkrāces pagasta uzņēmējiem Inesei un Armandam Freidenfeldiem tika izteikta pateicība par ieguldījumu veselības un fizisko aktivitāšu veicināšanā.

A.Freidenfelds 2011. gadā ir SIA *Pie blodas* un *Alpi K* īpašnieks. Pirmais nodarbojas ar tirdzniecību, otrs – ar kokapstrādi. *Alpi K* apgūst Eiropas naudu – programmas *Klimata pārmaiņu finanšu instruments* atbalstītā projektā nomainīts jumts, siltinātas kokzāģētavas sienas, likti jauni logi un durvis. Tādējādi tiek samazināts siltumnīcas efekts un dota artava globālajā vides aizsardzībā, kā arī uzlaboti darba apstākļi strādniekiem.

„Bez valsts atbalsta es to nespētu izdarīt, diez vai par tādām lietām domātu,” atzīst A.Freidenfelds. „Domāju, ka vismaz šādā ziņā mūsu valstī ir kaut kāda attīstība. Uzņēmējam ir iespējas, ja vien viņš pats vēlas darboties. Esmu šur un tur Eiropā bijis, redzējis, kā cilvēki strādā. Ar ko mums asociējas gateris? Ar vecu fermu – četri stabi un jumts pa virsu, lai lietus nelīst. Nē, te tā nebūs.” Kokzāģētava koksni iepērk akciju sabiedrības *Latvijas Valsts meži* rīkotajās izsolēs. Ilgstoša sadarbība ir ar SIA *Marko KEA*, kam uzņēmums nodod saražoto produkciju. Uzņēmēja pieredze liecina, cik svarīga ir ilgstoša sadarbība ar partneriem. Piecpadsmit uzņēmējdarbības gados Freidenfeldiem ir visādi gājīsi. Arī līdz bankrotam.

KULDĪGAS PRESES VĒSTUREI – 110

Izdevēji Jevlampjevi

Stāstu par dzimtas vēsturi turpina Sidija Jevlampjeva-Vasare un Andris Ošis.

VISPIRMS LIDOTĀJS

„Vecotēvu Nikolaju (kara lidotāju – aut.) padomju laikos no tā sauktajiem ebreju kapiem, kur pilsēta virsū uztaisīja parku, pārāpbedījām Kalna kapos. Mans tēvs ar onkuli bija klāt. Daudzi gadi jau bija pagājuši, un pārāpbedījām to, kas palicis,” stāsta Sidija.

N.Jevlampjevs juniors dzimis Kuldīgā 1891. gadā, beidzis Jūras akadēmiju, 1915. gadā absolvējis Sevastopoles lidotāju skolu, Pirmā pasaules kara laikā devies uzlidojumos Baltijas jūrā un notriekts. Vēlāk bijis lidmašīnu izmēģinātājs, kļuvis par jūras aviācijas nodaļas komandieri, bet 1925. gadā nolēmis no militārā dienesta aiziet.

Kuldīgā pārņēmis tēva tipogrāfiju un 30. gados kļuvis par laikraksta *Jaunais Kurzemnieks* izdevēju. Arī šeit vēl aizvien nodarbojies ar aviāciju, piedalījies vairākos aviācijas svētkos Kuldīgā, Ventspilī, Vārmē, Lutriņos un Aizputē. 1943. gadā viņš miris.

JEVlampjevu ĢIMENE.

1. rindā: Nikolajs Jevlampjevs, seniors, Kuldīgas pilsētas galva, un viņa sieva; 2. rindā stāv: Nikolajs Jevlampjevs juniors, nākamais lidotājs; Marija Jevlampjeva, nākamā skolotāja; Koļa Jevlampjevs un Anna Jevlampjeva. Foto: Julius Gessau Kuldīgā 20. gs. sākumā.

RAŽOŠANU PĀRZINĀJIS

S.Jevlampjeva-Vasare atceras, ka vectēvs bērņību pavadījis pie sava tēva tipogrāfijā un ražošanas pusi pārzinājis labi. Tāpēc arī varējis to pārņemt. A.Ošis: „Vēl atceros stāstīto, ka tā laika

sīkrūpnieki visi turējušies kopā – gan Leo Maijs, gan pārējie. Rumbas ielā dzīvoja skolotājs, novadpētnieks un mākslinieks Valfrīds Fromholds-Treijs, kurš gleznojis seno ēku detaļas. Viņa ģimene bija mūsu ģimenes drau-

gi, un pat pēc repatriācijas un kara mūsu tante ilgi sarakstījās ar Treija jaunāko dēlu.”

Līdz 1942. gadam ģimene izpirkusi ēku toreizējā Bērzu (tagad Ventspils) ielā, kur tipogrāfija darbojās arī padomju laikā.

Sākotnēji tā atradusies vecajā mājā, jo piebūve tapusi pēc tam. Iekārtas no Krievijas atvestas atpakaļ 1945. gadā.

Andris atcerējās, ka vectēva laikā tipogrāfija darbu devusi desmit vai 11 cilvēkiem un tur strādājis arī vēlākais Saeimas deputāts Eduards Berklavs.

ATZARI IGAUNIJĀ, KRIEVIJĀ, LATVIJĀ

Jevlampjevu dzimtas zari izpletušies tālu prom aiz Latvijas robežām. Liela pēcteču daļa dzīvo Igaunijā. Viens ir vēsturnieks Tartu, kurš izveidojis dzimtas koku. Daļa pēcteču mīt Krievijā, kur dzīvo arī jaunākie. „Mana brāļa meita Marita Aleksandrova dzīvo Pēterburgā. Viņai ir dēli Maksims un Matvejs,” stāsta Sidija. Andrim visi trīs mazbērņi ir Latvijā.

Iecienīta profesija dzimtā esot arī mediķis: Andra mamma Tatjana bijusi medicīnas māsa, arī Sidija un divu brāļu sievas. Sidija tagad ir izdienas pensijā, Andris tāpat kā tēvs bijis mežkapis.

Iveta Grīniņa
Kuldīgas novada muzeja krājuma foto

Turpinām stāstīt par jauniešiem, kuri vasaras brīvlaikā darbu atraduši ar Kuldīgas novada pašvaldības nodarbinātības programmas palīdzību.

Katru dienu kaut kas cits

Kristaps Kārklīšs (17) no Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas uzņēmumā SC Kuldīga iegūst iemaņas celtniecībā, savukārt Valērijs Jēkabsons (17) no Rīgas 1. vidusskolas – priekšstatu par to, cik grūts ir darbs, it īpaši tad, kad gribas iet mājās un atpūsties.

Kristaps un Valērijs stāsta, ka dara patīgdarbus, piemēram, uzkopj telpas. Katru dienu uzdots kaut kas cits, bet puīši tiekot galā. Jauniešiem jāreķinās, ka būs arī tādi darbi, kas apņiks agrāk, bet tik un tā jāizdara, piemēram, jāravē. Valērijam visvieglāk bijis pļaut zāli, Kristaps apgalvo, ka visgrūtākā bijusi ravēšana.

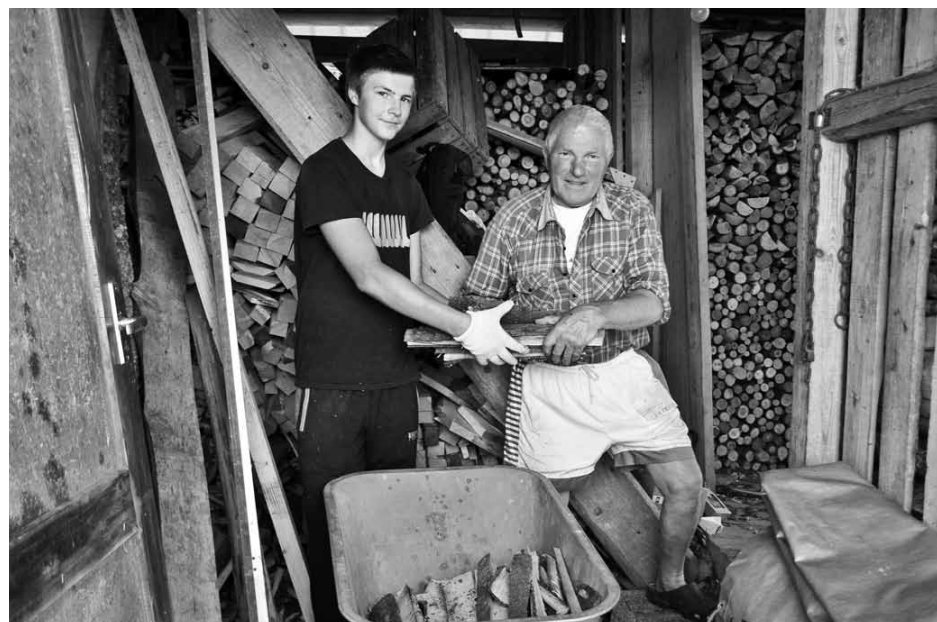
Uzņēmums domes projektā piedaloties jau četrus vai piecus gadus. Jānis Jansons, SC Kuldīgas valdes priekšsēdis, domā, ka jauniešus apmācīt ir viegli, jo tie, kuri ir šeit, strādāt grib. „Viņi dara labprāt – varbūt kaut ko nemāk, bet ātri mācās. Piemēram, ja nemāk ar trimmeri zāli pļaut, nedaudz piekorigē, un parādās iemaņas.

Galvenais ir darīt.” Šogad ar jaunajiem problēmu neesot bijis. Ņemti katru mēnesi divi, esot jauns objekts, tāpēc darāmā divreiz vairāk. Priekšstats par darbu arī svarīgs, un aprakstos parasti viss tiekot uzrakstīts. Darbs šeit dažāds: vienu dienu puīši tīra biroja telpas, nākamajā var velt ārpusē akmeņus un naglot paletes. Katrs pirmajā dienā tiek iepazīstināts ar drošības noteikumiem, pret kuriem uzņēmums izturas ļoti nopietni. Ja kāds ko nesaprot, var pajautāt jebkuram kolēģim. Katrs nākot ar savām iemaņām un zināšanām par konkrēto darbu. Ja kaut kas nav izdarīts tā, kā J.Jansons prasījis, tiekot aizrādīts un paskaidrots, kāds ir vēlāmais rezultāts.

Jaunieši Kristaps Kārklīšs un Valērijs Jēkabsons kopā ar uzņēmuma SC Kuldīga vadītāju Jāni Jansonu darba dienai gatavi.

Jāņem vērā tas, ko darbinieks prot

Kristis Bērziņš no Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma Padures pagasta Zilēs īpašniekam Imantam Dumbravam palīdz kraut malku.

Kristis Bērziņš (17) no Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma pieteicies Padures zemnieku saimniecībā Ziles un stāsta, ka galvenais esot uzdoto izpildīt, piemēram, kraut malku vai dēļus, pļaut zāli.

Puīši atzīst, ka viss gluži neiet no rokas. Grūtākais esot šķaidīt ķieģeļus, lai uzlabotu iebraucamo ceļu.

Imantam Dumbravam, vienam no zemnieku saimniecības īpašniekiem, pieredze ar pašvaldības projektu neesot liela, jo šis tikai otrais gads. Puīši bijuši atšķirīgi – sliktāki un labāki atkarībā no tā, kādas darba iemaņas. Bet, ko liek, to darot. Iepriekšējā gadā bijis lauku puīši – dabiski, ka viņam ir lauku darbu prasmes. Saimnieks atzīst: ja pašam būtu jāstrādā pie datora, tas būtu lēni un neveikli, kad jāmaksā rēķini. Jaunieši skatītos un teiktu: „Šausmas! Kā tā var?”

Jaunietim, kurš te palīdz, var būt dažādi darbi, piemēram, putnu barošana, mēslu tīrīšana. Parasti tiek uzdots pļaut zāli, sakārtot iebraucamo ceļu, štabelēt dēļus (kraut kārtās), ir citi mazie darbiņi, piemēram,

mājas logu pārkrāsošana. Vienā mēnesī nevarot iemācīt spēcīgas iemaņas, izņemot varbūt vistu kopšanu. Laiks ir pārāk mazs, lai jaunieši sagatavotu darbam, uzskata zemnieks. Jāņem vērā tas, ko darbinieks prot, un saimnieks arī cenšoties sevi noskaņot, ka kāds var lauku darbus neprast. „Pie manis nāk puīši no Kuldīgas tehnikuma, un atšķirībā no pārējiem viņi tomēr virzīti uz praktisko darbu. Pats galvenais jau ir gribēšana un apņemšanās.”

Jauniešiem, kuri var pieteikties subsidētajām darba vietām, vecums esot ierobežots: 16 un 17 gadi. Esot tādi, kas uzrunāti, bet strādāt nevēlas, varbūt baidās – laukos milzīgi jāraujas, domā I.Dumbravs. Šī iespēja viņam darbu atvieglot, jo pašvaldība jauniešiem maksā norunāto algu – pats saimnieks pat par minimālo nevarētu atļauties kādu algot. Ļoti tiekot ietaupīts arī laiks. Nākamgad labprāt ņemšot atkal kādu puīši palīgā. Četras stundas zemnieku saimniecībā paejot ātri.

Galvenais – klausīt

Kārlis Gebauers (16) no Liepājas jūrniecības koledžas pieteicies strādāt Kuldīgas sporta preču veikalā Krusttēvs. Pārsvārā esot mazi darbiņi, piemēram, jāpiepumpē bumbas un velosipēdu riepas.

Kad īpašnieces nav veikalā, Kārlis pastaigā arī pie kases. Puīši uzskata: darāmā ir viegls, galvenais esot klausīt, ko saka.

Veikala īpašniece Sarmīte Viļumsone uzskata, ka viņai ar skolēniem laimēties, jo pārsvārā nākot tādi puīši, kurus interesē sports. Kārlis spēlē galda tenisu un brauc ar velosipēdu, tāpēc viņam esot interesanti uzzināt, piemēram, par divriteņu rezerves detaļām. Ar maksšķerēšanu puīši nebija saskāries, bet nu daudz zina, jo gandrīz puse no veikala sortimenta ir maksšķerēšanas piederumi.

S.Viļumsone piebilst, ka būšot jau kāds ceturtais gads, kopš uzņēmums piedaloties pašvaldības nodarbinātības projektā.

Strādājušas arī meitenes, viņas vairāk pievērsušas uzmanību noformējumam, piemēram, skatlogā izlikušas hennas zīmējumi. Pašai nedaudz vairāk jāpastaigā ar nepieredzējušu jauniešu, bet kopumā uzņēmējiem tas esot pozitīvs atbalsts.

Jaunietim, kurš nāk darbā, agrāk jāpieceļas, ja sarunāts strādāt rīta pusē. Nevar visu laiku spēlēt telefonu, kā pierasts skolā. Tas disciplinē un radina pie apzinīguma, cer uzņēmēja. S.Viļumsone cenšoties visu izplānot tā, lai tiešām būtu, ko darīt, piemēram, jāizliek jaunas preces. Grūtākais skolēniem ir pārzināt plašo piedāvājumu, piemēram, visus mazos maksšķerāķišus, kuri atšķiras un stāv katrs savā kastītē. Jāsastopas arī ar to, ka klientam vienmēr taisnība – arī tad, ja tā nav, un jāmaksā piekāpties. To jaunieši ne vienmēr protot. Bet viss, kas jādara, tiek pateikts priekšā.

Kārlis Gebauers no Liepājas jūrniecības koledžas un Kuldīgas veikala Krusttēvs vadītāja Sarmīte Viļumsone pie kases pārskata preču pierakstus.

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

Pārdod **MEDU** Kuldīgā. Ir iespējama piegāde. Cena 7 EUR/l. Tālr. 20305521.

Pārdod Indijas **SKRĒJĒJPĪLĒNUS** (pudeļpīlēnus). Tālr. 26416010.

JAUNPUTNUS (3,5 mēn., Lohman Brown). Tālr. 29384691.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Skaldītu **MALKU**, rakstām kvītis. Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

PĒRK

AUTOMAŠINAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠINAS**. Tālr. 26104984.

Baltalkšņu **CIRSMAS**. Tālr. 27811870.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** no 1000 līdz 15 000 EUR/ha. Pērk cirmsas izstrādei. Tālr. 28690422.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Bērza, oša **ZĀGBALĶUS**. Tālr. 29428876.

Kautuve SIA Lāses AM Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē pērk kautsvārā piena un gaļas šķirnes **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **TEĻUS** par tirgus cenām. Ir piemaksas gaļas liellopiem. Labas cenas jaunlopiem. Visiem piemaksas par daudzumu, sākot ar 5 gab. Samaksa 7 dienu laikā. Transports bez maksas. Tālr. 29353243.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

DAŽĀDI

AUTO SIGNALIZĀCIJU uzstādīšana. Tālr. 26669624, 29242556, merano.lv.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirmsas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumu. Attīra aizaugušas platības. Tālr. 28690422.

TRIMERĒ zāli un krūmus visā novadā. Tālr. 28958135.

MEKLĒ cilvēku, kurš ar izkapti nopļautu zāli pie mājas Rumbas pagastā. Tālr. 29254291, Inese Gauja.

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es tajā dzērvju kāstī,
Kas debesu pļāvās zaro,
Es – tajā rasas lāsē,
Kas asterēs novakaro.
Es – tajā saulespuķē,
Kur vasaras dvēselei mājas,
Ar krītošu lapu smaržu
Jūs atvadās uzrunāju.*

/K. Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Robertam Salam, tēvu smiltajā pavadot.

Jolanta ar bērniem, Atvars un Rinalds ar ģimenēm, Geņa

*Klusu, klusu nu uz dusu,
Ne vairs grūti, ne vairs sāp...*

/D. Avotiņa./

Atvadoties no ilggadēja kluba biedra MODRA SALAS, izsakām līdzjūtību piederīgajiem.

M/k Kurmāle

Izsakām līdzjūtību Imantam un pārējiem piederīgajiem, SELGU LIEKMANI mūžības ceļā pavadot.

Ābeļu ģimene, krustdēls

*Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.*

/I. Rudene./

Izsakām līdzjūtību SELGAS LIEKMANES tuviniekiem lielajās bēdās, no māmuļas atvadoties.

Senioru klubīnš Skrundas cerīnš

*Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaist,
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siļtums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz.*

/V. Egle./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Intai Leitei, brāli mūžībā aizvadot.

Veselības inspekcijas kolēģi

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama.
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T. dz./

Izsakām dziļu līdzjūtību Andim Āboliņam, no mammas uz mūžu atvadoties.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja

VAJADŽĪGI

SIA *Bruņģis AA* (0203455181) aicina darbā **PALĪGSTRĀDNIEKUS** bruņģēšanā. Samaksa 400–600 EUR. Tālr. 29496314.

SIA *Z.S. EZERNIEKI* (4120303524) – **KOMBAINIERIS** ar pieredzi. Alga: 6.00 EUR/st. Tālr. 29134909.

MEKLĒ DARBU

AMATNIEKS palīdzēs mājas darbos. Tālr. 28324492.

Orens Ļevs Ari, mācītājs no Izraēlas,

kalpos 2. augustā 19.00 un 4. augustā 11.00

Kuldīgā, Liepājas ielā 9
(ieeja no 1905. gada ielas),

evaņģēliskajā draudzē *Godības ķēniņš.*

VAS Latvijas Pasts vēlas nomāt telpas Kuldīgā

ap 200 m² platībā (birojs – 40 m², noliktavas – 160 m²).

Minimālās prasības: rampa, ērta piebraukšana, ūdens piegāde, sanitārais mezgls, apkure ziemas sezonā, vismaz 5 gadu nomas līgums.

Kontaktinformācija: e-pasts: oskars.dzirkalis@pasts.lv, tālr. 29283336, 26101509.

Būvfirma SIA *Genus* piedāvā **SANTEHNIKAS PAKALPOJUMUS:**

- ūdens un kanalizācijas sistēmas izbūvi un remontu,
- dažādu apkures sistēmu izbūvi, remontu, modernizēšanu,
- ārējo ūdens un kanalizācijas tīklu izbūvi, pieslēgumus,
- WC aprīkojumu (duškabīnes, vannas, izlietnes, jaucējkrānus, podus, bidē u.c.).

Tālr. 22336699, www.genus.lv.

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

RECEPTĒ

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

PILDĪTA LĪDAKA

Vajadzēs: 1 līdaku, 1 olu, 1–2 ēd.k. rīvmaizes, ūdeni, sāli, piparus, sviestu; pildījumam: 4 olas, 3 burkānus, 250 g mīksta sviesta, 4 daiņiņas ķiploka, majonēzi, sāli

Kā pagatavot. Uzvāra četras olas, lai tās būtu cietas. Vāra notīrītus burkānus, līdz tie mīksti, pievieno mazliet sāls. Olas un burkānus atdesē. Sarīvē olas, sieru un burkānus, pieliek ķiploku, sāli, majonēzi un visu samaisa. Ar gatavo masu pilda līdaku un dobumu aizver ar koka irbuliņiem. Zīvi liek traukā ar vēderu uz leju, ieziež ar sakultu olu un apkaisa ar rīvmaizi. Uzspiež mazliet majonēzes un traukā ieliek dažas sviesta piciņas. Cep cepeškrāsnī 225 grādos apmēram 40 minūtes. Kad sviests izkusis, traukā ielej mazliet ūdens un tam pievieno nedaudz sāls. Līdaku ir viegli sadalīt, kad tā gatava. Var pasniegt ar tvaicētiem rīsiem un dārzeņiem.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

Kuldīgas novada pašvaldība (90000035590) izsludina konkursu uz vakanto

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktora amatu.

Prasības:

- atbilstība Izglītības likumā un Bērnu tiesību aizsardzības likumā noteiktajiem ierobežojumiem strādāt par pedagogu,
- atbilstība Izglītības likumā un Ministru kabineta noteikumos par pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un profesionālās pilnveides kārtību noteiktajām prasībām,
- valsts valodas prasme atbilstoši Valsts valodas likuma prasībām un vismaz vienas Eiropas Savienības oficiālās valodas prasme profesionālajai darbībai nepieciešamajā apjomā,
- vismaz piecu gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītībā,
- par priekšrocību tiks uzskatīta vismaz piecu gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītības vadības darbā,
- par izglītības vadības darbu tiek uzskatīts:
- darbs izglītības iestādes vadītāja vai vadītāja vietnieka amatā,
- cits darbs, ja tas saistīts ar izglītības darba un izglītības iestāžu darbinieku organizēšanu, vadīšanu un kontroli (metodisko apvienību, nevalstisko organizāciju u.c. vadītāji).

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- motivēta pieteikuma vēstule,
- īss dzīves un darba gaitu pārstašs (CV),
- izglītību un kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu kopijas,
- rekomendācijas un ieteikuma vēstules (vēlamas).

Atalgojums – 1200 eiro mēnesī pirms nodokļu nomaksas. Pieteikšanās termiņš – no 2019. gada 26. jūlija līdz 19. augustam (ieskaitot).

Dokumentus lūdzam iesniegt Kuldīgas novada pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas un informācijas centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) vai elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv līdz 2019. gada 19. augusta 17.00. Informācija pa tālr. 63350076.

VĀRDADIENAS

No 29. jūlija līdz 4. augustam

- 29. Edmunds (2206), Edžus (307), Vidmants (90)
- 30. Valters (2427), Renārs (3152), Regnārs (413)
- 31. Rūta (2203), Ruta (3810), Angelika (241), Sigīta (1727)
- 1. Albīns (55), Albīna (456)
- 2. Normunds (5595), Stēfāns (413)
- 3. Augusts (554)
- 4. Romāns (3098), Romualds (768), Romualda (147)

Populārākie: Normunds un Ruta.

Rets, bet atcerēties viegli

Regnārs Šlakorcins, skolnieks no Rudbārziem, mācās Rīgas tālmācības 1. vidusskolā:

– Vecāki jau pirms manas dzimšanas bija sarunājuši: ja būs dēls, sauks par Regnāru. Mani šī izvēle pilnīgi apmierina. Šķiet, ka vārds ir rets, bet to viegli atcerēties. Pats pazīstu tikai vēl vienu Regnāru – viņš ir dažus gadus jaunāks par mani, un mēs neesam necik līdzīgi. Draugi bieži sauc par Redži. Agrāk kaitināja tas, ka draugi mani speciāli sauca par Regīnu, jo tas vārds ir līdzīgs.

Elīna Elza Kļava
Regnāra Šlakorcina arhīva foto

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 29. JŪLIJĀ

Dienas garums – 16 st. 27 min.
Saule lec 5.16, riet 21.43.

Naktī +18°...+23°

2-3 m/s

Dienā +23°...+26°

5-10 m/s

RĪT, 30. JŪLIJĀ

Dienas garums – 16 st. 23 min.
Saule lec 5.18, riet 21.41.

Naktī +14°...+16°

2-5 m/s

Dienā +19°...+22°

3-6 m/s

Kurzemnieku augustam var abonēt līdz šodienai, 29. jūlijam:

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

209. kāрта.

Franču mākslinieks (1848 – 1903) dzimis Parīzē, bijis nozīmīgs postimpresionisma pārstāvis. Viņa eksperimentiem ar krāsām liela nozīme bija sintētisma attīstībā. Autors darbi ietekmēja nabistu grupas izveidi (darbus raksturo plaši krāsu klājumi vai raksti), kā arī fovisma attīstību.

Atbildes gaidām līdz 31. jūlijam 11.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

208. kārtas atbilde: Jakopo de Barbari, Jakopo Barbaro jeb Jākobs Valhs. Klusā daba ar irbi un dzelzs cimdu (1504).

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Gunta Folkmane, Zita Ozoliņa, Velta Višņevska.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

INICIATĪVA

Demokrātijas kafejnīca Kuldīgā

2. augustā Kuldīgā notiks pasākums *Demokrātijas kafejnīca*. Tā mērķis ir radīt diskusiju telpu, kurā tikties nepazīstamiem cilvēkiem, lai apspriestu sabiedrībā aktuālas tēmas.

Mēdz uzskatīt, ka kafejnīcas kalpojušas par vienu no modernās demokrātijas stūrakmeņiem – to neformālajā gaisotnē bijusi iespēja satikties savstarpēji nepazīstamiem cilvēkiem ar dažādiem uzskatiem, lai diskutētu par sabiedrībā aktuālo. Mūsdienā kafejnīcu apmeklēšanas prakse parasti atšķiras – visbiežāk mēs ierodamies jau zināmā kompānijā, pasēžam, aprunājamies, izdzeram savu kafijas tasī un dodamies tālāk. Taču *Demokrātijas kafejnīcā* būs citādi – tā būs vieta, kur satikt līdzīgi un citādi domājošos, pazīstamus, nepazīstamus, sabiedrībā zināmus, bet personīgi neiepazītus cilvēkus, lai ļautos saturīgām sarunām.

Demokrātijas kafejnīca ir

Demokrātijas kafejnīca Kuldīgā notiks nesen publikai atvērtajā Baltās mājas pagalmā (Kaļķu ielā 3), kur koku paēnā būs improvizēta kafejnīca ar Kuldīgā grauzdētu kafiju. Apmeklētāji gaidīti 2. augustā no 17.00.

kuldīdznieku Maijas un Ģirta Jankovsku vairākus gadus lolota ideja, un iespēja to īstenot radusies biedrības *Kurzemes NVO centrs* paspārnē ar pašvaldības un Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu. Ieceres autori vēlas mazināt divus, viņuprāt, ļoti neveselīgus priekšstatus: pirmkārt, ka sarunām nav nozīmes (vajagot darīt, nevis runāt), otrkārt, ka pastāv kāda viendabīga tautas kopīgā griba, intereses un vēlamais stāvoklis, ko vajadzētu sasniegt, un vienīgais, kas traucē, ir elite, politiķi, kuriem ir egoistiskas intereses. „Mūsu mērķis ir likt sajūst, cik dažādi tomēr esam, cik ļoti atšķiras mūsu priekšstati par to, kā būtu dzīvot labi, kāda būtu *ideālā Latvija*, un cik liela nozīme ir dialogam, lai

daudzās balsis tiktu uzskaitītas. Tieši tādēļ jau nepieciešama demokrātija,” pamato Jankovski.

Lai gan *Demokrātijas kafejnīca* nebūt nav vienīgais pasākums Latvijā, kurā uzsvērtā sarunu nozīme (visplašāk zināmais ir festivāls *Lampa*), šeit īpaša uzmanība pievērsta tam, lai sarunas notiktu nevis galvenokārt starp ekspertiem, bet lai tajās vairāk iesaistītos visi apmeklētāji. Tādēļ, lai gan netrūks arī spilgtu viesu (radošo profesiju pārstāvju un citu sabiedrībā zināmu cilvēku), pasākuma formāts radīts tāds, lai svarīgākie šoreiz būtu paši kuldīdznieki, kā arī jebkurš interesents, kurš izslāpījis pēc sarunām un ir gatavs ļauties demokrātiju cildinošajam eksperimentam.

IESPĒJA

Bezmaksas mācības nestrādājošiem jauniešiem

Līdz 30. augustam 22 profesionālās izglītības iestādēs Latvijā turpinās programmas *Jauniešu garantija* pēdējā uzņemšanas tiem, kuri ieguvuši vidējo izglītību, ir bez darba un kuriem ir 17–29 gadi. Mācības bez maksas pieejamas 40 pieprasītās profesijās, kuras var apgūt pusotrā gadā.

72% DARBU ATROD

Jauniešu garantijas mācības pieejamas kopš 2014. gada. Jau gandrīz 8000 jauniešiem tās palīdzējušas iekļauties darba tirgū.

Noslēdzotajā uzņemšanā tiek piedāvātas 40 ar darba devējiem un nozares ekspertiem saskaņotas profesijas. To klāstā ir tādas

līdz šim pašu jauniešu pieprasītas kā pavārs, konditors, grāmatvedis, SPA speciālists, automehāniķis, loģistikas darbinieks, auklis, klientu apkalpošanas speciālists, finanšu darbinieks, programmēšanas tehniķis un citas.

Jaunajā mācību gadā var apgūt arī citas vai pēc jauniem standartiem izstrādātas profesijas, piemēram, restorāna pavārs, ainavu būvtehniķis, interjera dizainera asistents, telekomunikāciju tehniķis, tūrisma konsultants un citas.

70–115 EIRO STIPENDIJA

Nestrādājošam jauniešim no 17 līdz 29 gadiem vajadzīga vidējā vai vidējā profesionālā izglītība,

Vairāk: www.viaa.gov.lv/ jauniesugarantija.

taču var būt iegūta arī augstākā. Ja profesionālā kvalifikācija jau ir, tai jābūt iegūtai vairāk nekā gadu pirms mācībām *Jauniešu garantijā*.

Nākamie audzēkņi nevar atrasties akadēmiskajā vai bērna kopšanas atvaļinājumā, nevar būt pilna laika studenti, bet drīkst būt nepilna laika studenti un reģistrēti bezdarbnieki, kuri saņem pabalstu.

Mācību laikā var saņemt stipendiju (70–115 eiro) par sekmīgu mācīšanos, samaksātu vietu dienesta viesnīcā un mācību līdzekļus. Beigās jānododas kvalifikācijas praksē, kurā tiek samaksāti ceļa un naktsmītnes izdevumi, ja tas nepieciešams.